

VERSLAG VAN DE VERGADERING VAN DE RAAD DER GEMEENTE
HAARLEM OP DONDERDAG 27 JUNI 2013 OM 17.00 UUR

Vastgesteld 5 september 2013

Voorzitter: burgemeester B.B. Schneiders / de heer J.J. Visser
Griffier: de heer B. Nijman
Wethouders: de heer E.P. Cassee, de heer P.R. van Doorn, de heer J.C. van der Hoek,
de heer C. Mooij en de heer J. Nieuwenburg

Aanwezig zijn 38 leden: de heer M. Aynan (PvdA), de heer A. Azannay (GroenLinks Haarlem), de heer J. Boer (VVD), de heer D.A. Bol (GroenLinks Haarlem), mevrouw mr. P.J. Bosma-Piek (VVD), mevrouw M.G.B. Breed (D66), de heer G.B. van Driel (CDA), de heer J. Fritz (PvdA), de heer W. van Haga (VVD), de heer R.H.C. Hiltemann (Sociaal Lokaal), mevrouw T.E.M. Hoffmans (GroenLinks Haarlem), mevrouw M.D.A. Huysse (GroenLinks Haarlem), de heer E. de Iongh (D66), de heer R.G.J. de Jong (VVD), de heer B. Jonkers (SP), de heer mevrouw D. Kerbert (D66), mevrouw H. Koper (PvdA), de heer H. Kruisman (GroenLinks Haarlem), mevrouw J. Langenacker (PvdA), mevrouw F. de Leeuw-de Kleuver (Ouderenpartij Haarlem), mevrouw D. Leitner (D66), de heer J. van de Manakker (Sociaal Lokaal), de heer A.P. Marselje (D66), de heer L.J. Mulder (GroenLinks Haarlem), mevrouw M. Otten (VVD), mevrouw S. Özogul-Özen (SP), mevrouw M. Pippel (D66), mevrouw A. Ramsodit (PvdA), de heer ir. F.H. Reeskamp (Fractie Reeskamp), de heer W.J. Rutten (VVD), de heer R. Schaart (PvdA), mevrouw M.C.M. Schopman (PvdA), de heer P. Schouten (Sociaal Lokaal), de heer C.J. Schrama (Haarlem Plus), mevrouw C.Y. Sikkema (GroenLinks Haarlem), de heer M. Snoek (CDA), de heer J.J. Visser (CDA), de heer J. Vrugt (Actiepartij) en mevrouw drs. L.C. van Zetten (D66).
Afwezig: -

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering. [17.00 uur] Ik constateer dat Wouter Rutten weer in ons midden is, na trieste familieomstandigheden waarmee we hem condoleren. Ik begrijp dat Wouter ook even het woord wil voeren.

De heer RUTTEN: Ik wil jullie allemaal hier heel hartelijk danken voor alle blijken van belangstelling, jullie steun en jullie warmte. Dat maakt het mij mogelijk om hier vanavond te zijn.

De VOORZITTER: Gisteravond bij de afronding was er nog geen volstreekte helderheid over de gang van zaken rondom onder andere de Waarderweg. De heer Van Doorn heeft gevraagd of hij daarover nog even een mededeling kan doen.

Wethouder VAN DOORN: Mede na overleg met een aantal mensen had ik het gevoel dat de wijze waarop de discussie gisteravond is verlopen niet geheel bevredigend was en niet tot een goed resultaat heeft geleid in de zin van helderheid en duidelijkheid. Dat moet natuurlijk wel de intentie zijn. Gisteravond heb ik gesproken van een vergissing.

Vanochtend heb ik nog een brief in uw richting gestuurd met daarin excuses voor het feit dat die vergissing is gemaakt. Mij lijkt het wenselijk om u op de kortst mogelijke termijn schriftelijk duidelijkheid te geven over de stappen die gezet zijn in het kader van hetgeen er gebeurd is van november tot nu in het proces rondom de Waarderweg. U kunt daar dan uw eigen conclusie aan verbinden. Ik stel voor dat die informatie ruimschoots voor de volgende raadsvergadering van volgende week bij u beschikbaar is.

De VOORZITTER: U krijgt van de wethouder dus nog het een en ander aangeleverd. Dat neemt natuurlijk niet weg dat het u vrijstaat om hier nog verdere vragen over te stellen.

Mevrouw VAN ZETTEN: Ik zou het toch op prijs stellen als de wethouder zijn excuses hier nogmaals in het openbaar wil aanbieden. Ik vind dat hier namelijk wel bevestigd mag
27 juni 2013

worden dat u die excuses per brief aan ons aanbiedt. We hebben niet voor niets al vele malen gevraagd om antwoorden. Nu blijkt u zich vergist te hebben. Ik zou dat toch wel even in het openbaar bevestigd willen zien.

De VOORZITTER: Ik had de indruk dat de wethouder net zijn excuses aanbood.

Mevrouw VAN ZETTEN: Ik vond dat hij toch wel heel erg verwees naar een brief die wij vanochtend hebben gekregen. Ik heb de brief toevallig gezien, maar hem nog niet op papier gekregen. De wethouder is vele malen ondervraagd over dit onderwerp. Ik vind het toch prettig als hij hier toch even antwoord op kan geven.

Wethouder VAN DOORN: Gisteravond heb ik gesproken over een vergissing.

Vanochtend heb ik mijn excuses op dit punt aangeboden. U wenst dat ik die hier in de openbaarheid nog een keer herhaal. Dat doe ik graag. Op het moment dat sprake is van een wezenlijke vergissing dient een wethouder zich altijd te verontschuldigen, tegen u en tegenover de stad. Dat doe ik bij dezen. Ik zorg ervoor dat de informatie die u behoeft om uw eigen oordeel te kunnen vellen over de gang van zaken in de afronding daarvan op de kortst mogelijke termijn bij u aanwezig is.

Mevrouw VAN ZETTEN: Wat was, na het gesprek met mevrouw Post op 31 oktober, het eerste moment waarop u wist dat we de veronderstelde 3,6 miljoen euro niet hadden?

De VOORZITTER: Laten we dat straks gewoon in de tweede termijn doen.

Mevrouw VAN ZETTEN: Oké. We hebben vele malen om een stapel feiten gevraagd. Ik wil hier heel specifiek een antwoord op hebben. Daar kunt u zich dus vast op voorbereiden.

De VOORZITTER: We hanteren dezelfde volgorde als in de eerste termijn. Ik geef dus eerst het woord aan de heer Snoek.

De heer SNOEK: Zo staan we hier alweer op de laatste avond van de kadernota. Ik bedacht me vanmiddag dat het net een beetje carnaval is. Eigenlijk duurt het drie dagen, maar je bent er vijf dagen mee bezig. Aan het eind ben je kapot, maar dan hoop je toch nog even een borrel te drinken.

Wat is er nou met de kadernota aan de hand? Onze fractie had drie grote problemen. Het eerste was het wegvallen van de reserve beheer en onderhoud, die is ingesteld op basis van een denkepestel van de heer Visser. Hij redeneerde dat onze schuld en ons achterstallig onderhoud eigenlijk hetzelfde zijn. De investeringen die we nog in de stad moeten plegen, hangen ons boven het hoofd. Ze zijn gelijk aan onze schuld. De precariogelden die deze coalitie wilde reserveren voor die schuld konden we dus ook gebruiken om het achterstallig onderhoud mee weg te werken. Dat was een goed idee. Dat hebben we ook met elkaar afgesproken. Daarvoor hadden we die reserve beheer en onderhoud ingesteld. Het was heel jammer dat het college die reserve wilde weghalen. Het is prettig dat we die in ieder geval voor een deel hebben weten te behouden. Het is heel moeilijk uit te leggen dat je minimaregelingen aanpakt op het moment dat je zelf nog onvoldoende kunt aantonen dat de hand echt op de knip zit en dat er geen water meer weglekt. De langdurigheidstoeslag, de kwijtscheldingsregeling en de garantieregeling wilden we dus ook repareren. En dan de ozb; een verschuiving van lasten van huurders naar eigenaren zonder argumentatie. Het was een boekhoudkundige truc die erg leek op de verschuiving in de kadernota uit 2011 van meerpersoonshuishoudens naar eenpersoonshuishoudens. Hiervan hebben we toen als raad ook gezegd dat u dat niet moest doen, tenzij u daarvoor andere argumenten had dan dat we er wat geld mee overhielden. Op individueel niveau kun je het namelijk niet uitleggen. Je kunt niet tegen een eenpersoonshuishouden zeggen: "U gaat meer betalen, omdat we dan boekhoudkundig anders in een lijstje komen waarin we niet te hoog willen scoren." Je kunt ook niet tegen een huiseigenaar zeggen: "U gaat meer betalen, omdat we uw extra gelden wel vrij kunnen besteden en die van huurders niet." Die drie dingen zijn gerepareerd en daar waren ook alternatieven voor. Een daarvan is de taakstelling op

cluster en taken; een taakstelling die de coalitie al aan het begin van haar termijn aan het college heeft meegegeven. Ze was onderdeel van die 35 miljoen euro. Dit was het deel dat nog niet was ingevuld. Zo moeilijk hoeft het niet te zijn. Iedereen heeft daarover deze week wel ideeën gespuid. Het college wilde graag een koppeling leggen met de takendiscussie die nog volgt, maar dit was gewoon een opdracht binnen het coalitieakkoord die u nog moest invullen. Wij vragen u om dit nou niet over de verkiezingen heen te tillen. We hadden graag gezien dat de hele takendiscussie niet over de verkiezingen was heen getild, maar dat is nu eenmaal gebeurd. Coalitie en college gingen namelijk met elkaar pingpongen over wie er aan zet was.

Er waren drie problemen, twee alternatieven en een amendement dat dit op hoofdlijnen repareert. Onze dank aan de opstellers is dan ook groot. Ik kijk met name even naar de heer De Jong en mevrouw Koper, die zich daar keihard voor hebben ingezet. Mevrouw Leitner, ik vind u ook lief, dus u krijgt ook een compliment. Mevrouw Sikkema vind ik ook heel lief, dus zij krijgt ook een compliment.

Maar wat doe je als brede volkspartij in het midden als de flanken elkaar bevechten en er met een mooi compromis uitkomen? Je kijkt dan ook even naar jezelf en naar het politieke spectrum. Ik begin bij de VVD. Onze dank is groot, want u hebt zich keihard ingezet voor de ozb. Iedereen in Haarlem zal nu wel weten dat de ozb voor de VVD heilig is. Ook voor het beheer en onderhoud hebt u zich hartstikke sterk gemaakt. Bij uw opmerking dat solidariteit bij de VVD een jeukwoord is, dacht ik weer: "O ja, dat is het verschil tussen de VVD en het CDA." Ook toen u zei dat de ozb bij u de heilige graal is, dacht ik: "O ja, dat is het verschil tussen de VVD en het CDA."

De heer DE JONG: Ik moet zeggen dat ik daarbij wel werd uitgedaagd door mevrouw De Leeuw, die mij deze week aardig in het vizier heeft.

De heer SNOEK: Ook mij is opgevallen dat u moeilijk weerstand kunt bieden aan mevrouw De Leeuw.

De heer DE JONG: Helemaal niet zelfs.

De heer SNOEK: Misschien wil zij mij ook nog eens uitdagen. Het CDA zet de samenleving centraal; het geloof in de kracht van mensen en wat mensen met elkaar kunnen doen. Als ik met wethouder Van der Hoek over BUUV spreek, is dat ook wat mij drijft. Alleen de ozb en de auto's is net te weinig voor ons. Ik dank GroenLinks en de PvdA dat zij zich hebben ingezet voor de kwijtscheldingsregeling en de garantieregeling. Zij werden daarin dit keer uitgedaagd door de heer De Jong. Als hij vroeg hoe het dan met de ozb zat, zei u dat u die niet gerepareerd zou hebben als het aan u lag. Dat die ozb gerepareerd is, heeft u dus aan de VVD te danken. Het CDA herkent zich dan niet zo erg in hoe u dat zomaar wilde weggeven. Dan blijft D66 over. De kiezer dacht dat dit in Haarlem een mooie middenpartij was, maar kreeg uiteindelijk toch een beetje een VVD-light. U bent de grootste coalitiefractie. Van u verwachten wij dat u verbindt en dat u coalitie en college bij elkaar houdt. Deze week zagen wij u echter vooral de VVD een beetje aanmoedigen toen zij het vuurtje opstookte, met name in de krant.

Wat is dan de conclusie bij deze kadernota? De schuld loopt verder op en de reserves zijn leeg. Er ligt geen sluitend meerjarenbeeld. Daar gaan we een takendiscussie over voeren, en die zullen we in de verkiezingen met elkaar uitvechten. Dat is de nalatenschap van zeven jaar VVD en drie VVD-wethouders op de post Financiën. Misschien wordt het tijd dat een andere partij de financiën eens op zich neemt. Voor de onderbouwing verwijs ik trouwens naar de prachtige blog van de heer Fritz. Daarin vindt u alle informatie die u nodig hebt voor deze conclusie.

De heer DE JONG: Ik heb het slecht onderbouwde verhaal van de heer Fritz natuurlijk ook gelezen. Met grafiekjes kun je mooie dingen maken. Ons weerwoord is al geschreven. Dat zal morgen op de website verschijnen. Het gaat er daarin met name om welke wethouders nou daadwerkelijk op de uitgavenportefeuilles zitten. Een wethouder

van Financiën moet er immers vooral voor zorgen dat de andere wethouders niet te veel uitgeven. Uitgavenportefeuilles zijn met name de portefeuilles Onderwijs, Huisvesting, Infrastructurale Werken en Sociale Zaken, straks 50% van de begroting. Die nuance wil ik graag nog even aanbrengen. Dit zal het staatje van de heer Fritz in een wat realistischer daglicht plaatsen.

De heer SNOEK: Ik ben bang dat ik de heer De Jong een beetje gelijk moet geven. Je kunt niet alles ophangen aan een wethouder van Financiën. We concluderen dan ook maar dat het nog goed ging met de financiën in het laatste college waaraan het CDA deelnam.

De VOORZITTER: Mag ik toch even? We hebben het hier wel eens gehad over monisme en dualisme. Is het nou niet een beetje een rare voorstelling van zaken om, als er schulden zijn en er ontzettend veel raadsbesluiten zijn die de schulden veroorzaakt hebben, dan in koelen bloede te beweren dat het ligt aan de wethouder van Financiën? Dat zijn allemaal raadsbesluiten, mijnheer Snoek.

Mevrouw VAN ZETTEN: Ik wil daar ook wel even op reageren. Ik hoor u praten over de mooie tijd waarin het CDA in het college zat. Maar waarom is de administratie zo'n puinhoop geworden? Omdat de financiële administratie vanaf 2002 verwaarloosd is. Juist de laatste paar jaren is de subadministratie, zoals die zo prachtig heet, weer een beetje op orde geraakt. Daar hebt u in de tijd waarin u in het college zat net zo hard aan meegewerkt als ons college nu aan de reparaties. Daar mag u ons wel dankbaar voor zijn.

De heer SNOEK: Volgens mij had ik u op dit punt al eens een compliment gegeven, in de krant en afgelopen maandag hier in de zaal. U krijgt nu het derde compliment hierover.

Mevrouw Van Zetten, op dit punt hebt u wat goeds gedaan.

Ik wilde afsluiten met wat moties. De eerste gaat over de bouwleges. Ik heb hier gisteravond kort met de heer Cassee over gesproken. Wij voorzien dat de vastgoedmarkt vanaf 2015 nog niet op orde is. Vandaar onze motie.

Motie 21: Bouwleges

“De gemeenteraad van Haarlem, in vergadering bijeen op 27 juni 2013, constaterende dat:

- in de bestuursrapportage 2013-I voor de jaren 2013 en 2014 lagere opbrengsten aan bouwleges worden ingeboekt van respectievelijk 1,17 miljoen euro en 1 miljoen euro;
- met name de ontwikkeling in bouwprojecten met een bouwsom van meer dan 1 miljoen euro hieraan debet is;
- het college veronderstelt dat ‘de daling tijdelijk is’ (bestuursrapportage 2013-I, pagina 9);

overwegende dat:

- er op dit moment geen aanwijzingen zijn dat de vastgoedmarkt binnen twee jaar zal aantrekken;
- het college hierop dient te anticiperen om tekorten in de toekomst te voorkomen;

verzoekt het college:

- voor 1 oktober 2013 aan de raad een notitie met denkrichtingen voor te leggen met betrekking tot het terugbrengen van de kostencomponent van de bouwleges; en gaat over tot de orde van de dag.”

Ondertekend door: het CDA, de Actiepartij, de OPH, de SP en de Fractie Reeskamp.

Daarnaast zullen we een motie van de Actiepartij steunen over de langdurigheidstoeslag. Dat doen we naar aanleiding van de discussie die we hierover hebben gevoerd met

wethouder Nieuwenburg. Ik denk dat het juist is om die discussie te voeren als de motie door de Actiepartij is ingediend.

Dan nog de Wmo-reserve. We hebben zojuist een e-mail over de Wmo-reserve gekregen, die ik nog moet lezen. Die e-mail had ik dus nog niet toen ik deze motie opstelde. Ik wil de heer Visser dadelijk graag zijn reactie laten geven op twee moties.

De heer SCHRAMA: Mij valt in dit betoog en ook zijn eerdere betoog op dat de heer Snoek driekwart van zijn tijd besteedt aan het verleden. Hij heeft het over wat er allemaal gebeurde in de afgelopen zeven jaren en daarvoor. Hij heeft het weinig over de toekomst. Heeft hij daar een reden voor?

De heer SNOEK: Wij hebben samen met de coalitie een amendement ingediend dat deze kadernota repareert. Het zet een kader uit voor de toekomst. Dat is wat wij doen. Bij de jaarrekening hebben we met u ook teruggekeken op het gevoerde financiële beleid. De verkiezingen zijn het juiste moment om mensen te gaan vertellen welke toekomstplannen wij hebben. De stadsvisie van het CDA Haarlem kent u. Daarin leggen wij onze visie voor Haarlem in 2030 neer. Ik neem aan dat die allang bij u bekend is.

De heer SCHRAMA: Ik stel de vraag omdat een kadernota ook vooruit moet kijken. Je stelt daarin kaders voor de toekomst. Ik denk dat uw kaders meer met het verleden te maken hebben dan met de toekomst. Dat was de kern van mijn opmerking.

De heer SNOEK: Ik heb wat gezegd over de reserve beheer en onderhoud en de relatie die deze reserve heeft met de schuld. Ook heb ik wat gezegd over de minimaregelingen en over de ozb. Wat mist u nog?

De VOORZITTER: We missen nog de heer Visser. Gaat uw gang mijnheer Visser, u hebt het woord.

De heer VISSER: Ik heb begrepen dat er vanuit D66 een procesvoorstel komt bij de motie Houtmanpad. Daarom zeg ik daar verder niets over. Dan blijft alleen nog over de motie van de heer Schrama van Haarlem Plus over de nieuwe kantoren bij de Zijlpoort. Als wij twee mooie, nieuwe kantoorgebouwen bouwen, is het logisch dat je de oude gebouwen hier afstoot. Ik snap uw nostalgische overwegingen wel. Ik snap dat u de Koningsstraat graag wilt behouden, omdat men daar dichtbij zit. Men zit echter in de Zijlstraat, vlakbij. Sterker nog: ik kan me voorstellen dat het college al regelmatig op de Zijlstraat aanwezig, omdat juist daar erg veel mensen werkzaam zijn. In die zin vindt het CDA de motie van de heer Schrama uitstekend. Toch kunnen we de motie niet steunen, omdat de heer Schrama meteen al een bestemming opvoert. Ik heb hem daarvoor gewaarschuwd en hem gevraagd om alleen voor te stellen de Koningsvleugel vrij te spelen. We kunnen de motie dus niet steunen, maar het idee van de verhuizing naar de nieuwe kantoren, zodat alle ambtenaren op één plek zitten, vinden wij prima.

De heer SCHRAMA: Dank dat u dit een uitstekende motie vindt. In mijn interruptie op de heer Snoek gaf ik aan dat wij juist vooruitdenken. Als je iets leegmaakt, is het goed om erover na te denken wat je ermee gaat doen. Vandaar dat wij over een goede bestemming hebben nagedacht. Dat is het Historisch Museum. Dat hebben we meteen, in de toekomst kijkend, meegenomen. In ieder geval dank voor het feit dat u de motie voor de helft wel steunt.

De heer VISSER: Ik kan niet met een vingerknip een stemming regelen. Daarom heb ik u gevraagd om uw suggestie als overweging mee te geven. Nu kunnen we de motie niet steunen. We steunen het idee van de verhuizing echter wel.

Mevrouw LEITNER: De week begon mooi, met het pleidooi over de liefde van het CDA. Daarna kwam er nog eens een breed verzamelamendement. Ik dacht dat het daadwerkelijk een week van de liefde zou worden. Ik moet echter zeggen dat mijn associaties daarmee heel anders zijn dan wat we uiteindelijk deze week beleefd hebben. De VVD gaf in de coalitie blijk van een bijzondere haat-liefdeverhouding met haar eigen wethouder, onder het mom van 'dat moet kunnen'. De PvdA hield zich nog het meest aan

het thema, door te flirten met Schalkwijk. Ook toonde ze haar bestuurlijke kant, door oog te hebben voor de financiën. GroenLinks hoorde ik verzuchten dat het eigenlijk alleen maar over geld ging. De realiteit is dat het ook in veel huishoudens in deze tijd alleen maar over geld gaat. De realiteit is dat de middelen steeds schaarser zijn geworden, en dat de rekeningen van deze gemeente ook een keer betaald moeten worden. Een belangrijk uitgangspunt voor ons daarbij is dat de rekening niet wordt doorgeschoven naar toekomstige generaties. Wat wel aardig is, is dat in de landelijke politiek bijna dezelfde discussies gevoerd worden. Er wordt gesproken over aanvullende bezuinigingen van 6 miljard euro, en ondertussen vliegen de miljoenen aan fraudes in de zorg en met toeslagen de deur uit. Nu is er in Haarlem gelukkig geen sprake van fraude. Wij praten echter over aanvullende bezuinigingen, terwijl wij onze begroting niet in de hand lijken te hebben. De burgemeester sprak over een 'verkeerd beeld'. De enige manier om dat beeld te herstellen is de realiteit. Laat dat nu de belangrijkste opdracht aan het college zijn: wees hard op de financiën en zacht op de inhoud.

Ik heb drie opmerkingen, onder andere over moties. De eerste gaat over de decentralisaties en de transities in het sociale domein. Het amendement van de PvdA zullen we niet steunen. We vinden dat we in de nota Samen voor elkaar goede afspraken hebben gemaakt. We gaan daarover graag met u in september in debat. De tweede opmerking gaat over het Houtmanpad. Er ligt een motie om te stoppen met het project Houtmanpad. Wij doen een procesvoorstel aan het college, met het verzoek dat over te nemen. Wij vragen het college om de raad voor maandagmiddag 1 juli te voorzien van een overzicht met daarop alle verwachte en al gemaakte kosten, en de vergunde zaken. Ons verzoek is ook om dit voorstel te behandelen in een ingelaste vergadering van de commissie Beheer op 4 juli, voorafgaand aan de eerstvolgende raadsvergadering. Besluitvorming kan daarin plaatsvinden. We horen graag de reactie van het college. Wat betreft het feitenrelaas rondom de Waarderweg zien wij graag nadrukkelijk aandacht voor wat ons betreft de centrale vraag: wanneer wist de wethouder dat die 3,8 miljoen euro niet beschikbaar was voor het verbreden van de Waarderweg? Tot slot: het was u al bekend – want dat heb ik maandag al gezegd – dat er wat betreft D66 samen met het verzamelamendement dat we in goed overleg met de coalitie hebben opgesteld een uitstekende kadernota ligt. We repareren een aantal keuzes van dit college en zullen met de kadernota instemmen.

De heer SCHOUTEN: De afgelopen drie dagen hebben aangetoond dat Sociaal Lokaal in de eerste termijn gelijk had. Niets is zeker. Pijnpunten worden weggehaald en 3,8 miljoen euro is weggehaald. In de wandelgangen horen we geluiden dat het misschien verstandiger zou zijn om de tweede termijn gewoon over te slaan en aan het eind van de avond even terug te komen om te stemmen. Dat had veel tijd gescheeld. Maar goed, we hebben ons wel vermaakt. De PvdA kwam met een eigen versie van Henk en Ingrid. Het CDA kwam met een eigen relatiebureau. D66 zette zijn eigen wisselspeler in. Wat we niet gehoord hebben, is een verwijzing naar de liberale meetlat van onze vrienden van de VVD. Dat begrijpen we ook wel. Die meetlat heeft het in deze coalitieperiode immers zwaar te verduren gehad. Hij is regelmatig gebruikt, heeft heel vaak moeten buigen, en is vaak ingekort. Daar kan zo'n ding slecht tegen. Daarom heeft Sociaal Lokaal diep in de buidel getast om een nieuwe aan te schaffen. Die bied ik hierbij aan de fractievoorzitter van de VVD aan. Weet u trouwens hoe een meetlat van Sociaal Lokaal eruitziet? Hij is veel langer, uitschuifbaar en flexibel. Onze meetlat neemt elk obstakel probleemloos en blijft toch nauwkeurig meten.

De heer DE JONG: En hij is dun.

De heer SCHOUTEN: Gaan we het over maten hebben? Goed, alle gekheid op een meetlat: nu terug naar de inhoud. 3,8 miljoen euro is verdampd. Toch willen we allemaal de verbreding van de Waarderweg en liefst meteen ook die van de Schoterbrug. Sociaal

Lokaal dient een motie in om dit toch te realiseren. Daarin is een oplossing voor de financiering opgenomen.

Motie 20: Niet voor schut

“De gemeenteraad van Haarlem, in vergadering bijeen op 27 juni 2013, constaterende dat:

- de financiën ontbreken om de door de raad aangenomen motie Verbreding Waarderweg én Schoterbrug uit te voeren;
- als deze eerste aanzet tot de realisatie van de oostelijke randweg om Haarlem niet door zou gaan, Haarlem voor zowel de provincie als voor de overige gemeenten in de regio Zuid-Kennemerland ongeloofwaardig wordt;
- de overeengekomen regionale bereikbaarheidsvisie hierdoor een farce dreigt te worden;

overwegende dat:

- er linksom of rechtsom budget moet worden gevonden om de betreffende raadsmotie te kunnen uitvoeren;
- deze kadernota die financiële ruimte niet geeft en de algemene reserve van de gemeente Haarlem ook geen soelaas kan bieden;

draagt het college op:

- EENMALIG (in 2014) de bestemmingsreserve groot onderhoud voor dit doel in te zetten, de facto de 2,3 miljoen euro die, als het verzamelamendement wordt aangenomen, aan de reserve wordt toegevoegd;

en gaat over tot de orde van de dag.”

Ondertekend door: Sociaal Lokaal.

Uw antwoord op onze motie over de fietsenkelder Stationsplein bevreemdt ons. U hebt het over de benodigde extra handhaving. Op pagina 19 van de kadernota staat dat er een extra bedrag van 25.000 euro is ingecalculeerd voor deze extra handhaving voor het fietsvrij houden van het Stationsplein. Die handhaving hebt u al ingecalculeerd. Onze motie levert dus geen extra kosten op. Behalve dat wegen de geprognosticeerde inkomsten ruimschoots op tegen de inningskosten. Er staan heel dure fietsen in de rekken en mensen mogen blij zijn dat ze daar droog en veilig staan. We hebben al horen praten over een fietstaks, maar we willen erop wijzen dat wij hier niet over schrikbarend hoge bedragen praten. Voor mensen die dagelijks gebruikmaken van deze fietsenkelder moet er uiteraard een mogelijkheid zijn om tegen gereduceerd tarief een abonnement te nemen. Ten slotte wil ik nog een pleidooi houden voor de openstelling van de Waarderbrug in twee richtingen, en voor de realisatie van de linksaffer op de Prinsenbrug. Wat Sociaal Lokaal betreft zijn dit, met de oostelijke randweg, de speerpunten in de bereikbaarheid van Haarlem.

Mevrouw LANGENACKER: Voor vanavond heb ik maar weer even mijn Hema-jasje aangetrokken. Ik kreeg er namelijk veel lovende kritieken op. Dank daarvoor. We hebben een bijzondere kadernotaweek achter de rug. Daar werd al op gewezen. Een van de dingen die een aantal keren terugkwamen, hier en in de krant, was de manier waarop de VVD met haar eigen wethouder omging. De manier waarop de discussie hier plaatsvond, heeft ons wel wat verbaasd. De andere fracties werden op een bepaald moment ook door de VVD uitgenodigd om te reageren op de suggestie dat wij nooit goede interne discussies zouden voeren. We herkennen ons daar absoluut niet in. Ik wil daarbij Han Noten citeren: “Eendracht maakt macht, eenstemmigheid maakt dom.” We hebben ook over het asielzoekersbeleid een goede interne discussie gevoerd. Wat ons betreft is zo’n interne discussie heel goed. Wij denken dat we er als coalitie goed uit zijn gekomen. We

hebben een goed amendement opgesteld. Wat ons betreft is het niet nodig om dit college dan op deze manier te bejegenen. Om aan te geven dat we uiteindelijk vrienden blijven en van elkaar houden, maar daarbij wel even te laten zien dat we die rol van de VVD niet zo hebben gewaardeerd, hebben we een boekje voor de heer De Jong. Het heet De zuurtjes. We geven daarmee aan dat we toch nog wel een beetje van u houden, maar dat we hopen dat u de volgende keer De zuurtjes thuislaat.

De heer DE JONG: Ik ben blij dat ik zo veel cadeautjes krijg. Ik hoop dat ik straks misschien de ambtsketen van de burgemeester krijg.

Burgemeester SCHNEIDERS: Dan zult u toch nog een paar jaartjes moeten wachten. Ik geloof dat er binnenkort een vacature in Opdam is. Gaat u verder, mevrouw Langenacker.

Mevrouw LANGENACKER: Dan ga ik naar de inhoud. We hebben nog een paar opmerkingen over de reactie van het college op onze eerste termijn. Wethouder Cassee was bijna teleurgesteld over de weinige reacties die hij vanuit de raad kreeg. Wij denken dat hij ons betoog misschien niet goed genoeg gehoord heeft. Ten eerste hebben we veel complimenten gegeven over alle investeringen die in deze periode gerealiseerd zijn, bijvoorbeeld in Delftwijk, maar ook in andere delen van onze stad. De PvdA vindt het nog steeds essentieel om ook in de komende jaren te blijven investeren in die plekken waar dat nodig is. De burgemeester gaf gisteren aan dat onze gemeente zich niet langer op investeren en ontwikkelen zal richten, maar op beheren en beheersen. We hebben vaak aangegeven hoe belangrijk het is om financieel solide te blijven. Wat ons betreft is het echter de dood in de pot als we geen enkele kraan meer in onze stad hebben staan.

Stilstand is in onze ogen namelijk achteruitgang.

We hebben nog een vraag aan wethouder Cassee. Hij heeft ons een brief gestuurd over de kosten van onderhoud. Hij schrijft dat 50 miljoen euro aan gemeentelijk eigendom wordt afgeschreven. Wat ons betreft is dat fors. Een dergelijke kostenpost moeten wij in de toekomst voorkomen. Daarom zijn we blij dat u de onderhoudskosten van alle gemeentelijke panden op de valreep in beeld hebt gebracht. De totale onderhoudskosten van gemeentepanden worden voor de komende tien jaar geschat op 65 miljoen euro. Voor de komende tien jaar is nu 40 miljoen euro begroot. De wethouder veronderstelt dat in de komende tien jaar de verkoop van 35 gemeentelijke panden 14 miljoen euro zal opleveren, en dat we ongeveer 10,5 miljoen euro gaan besparen op onderhoud. Dat zou volgens hem een realistisch scenario zijn. Kan de wethouder ook het pessimistische scenario bij deze kostenpost schetsen? Rekenen we ons niet rijk wat betreft de verkoop van die panden? Vinden we ook het behoud van spreiding van maatschappelijke voorzieningen van belang? Dat zijn mijn vragen aan de wethouder in tweede termijn. Eerder hebben wij in de raad gesproken over het bestemmingsplan Schalkwijk-Midden. Toen hebben wij gezegd dat we vinden dat we ambitie moeten blijven houden. In de eerste termijn hebben we gevraagd hoe u daar tegenaan kijkt. Hoe ziet de toekomst er voor dat soort gebieden uit? Wat ons betreft blijft het namelijk belangrijk om ook voor die gebieden perspectief te bieden en iets te doen aan ontwikkeling, in plaats van alleen maar te conserveren.

Ik heb ook nog een paar vragen voor de heer Nieuwenburg. Het amendement dat wij over de garantietoelage indienden, zullen we handhaven. We vinden het namelijk nog steeds belangrijk dat we het minimabeleid overeind houden. Wethouder Nieuwenburg heeft nog niet geantwoord op onze vraag over de armoedemonitor. Wij vroegen hoe het daarmee staat en of hij de monitor nog in deze periode kan leveren, zodat we daarover nog voor de begroting met hem in gesprek kunnen gaan. Ook zouden we nog een reactie willen op onze vragen over de jeugdwerkloosheid.

Mevrouw ÖZOGUL: In de eerste termijn hebben we het beeld geschetst van een gezin dat problemen heeft. Het gezin leefde te lang op grote voet. Het huis wordt met restschuld verkocht en de BMW is vervangen door een Daf met lekke uitlaat. De vakantie gaat dit

jaar helemaal niet door. Zo kan het gezin er weer langzaam bovenop komen. Vanaf het begin hebben we niks in dit coalitieakkoord gezien. Deze week werd ons duidelijk dat ook de coalitiepartijen nu niets meer zien in dit achterhaalde document.

Mevrouw SIKKEMA: Volgens mij heeft niemand gezegd dat we niets meer zien in het coalitieakkoord. Volgens mij is juist heel vaak aangegeven dat dit een prachtig akkoord is en dat wij met ons amendement juist weer dichterbij het coalitieakkoord zijn gekomen. Ik weet dus niet waarop u dit baseert.

Mevrouw ÖZOGUL: We hebben gezien dat het voorstel van het college niet tegemoetkomt aan de afspraken in het coalitieakkoord, vanwege de verhoging van de ozb en doordat het tornt aan de minimaregelingen. Ook hebben we gezien hoe u daar in de discussie mee bent omgegaan.

Mevrouw SIKKEMA: Ik snap wat u richting het college zegt. Ik heb echter niet voor niets mijn paarse jurkje aan, want ik vind dat wij er in deze paarspluscoalitie toch heel goed uit zijn gekomen.

Mevrouw ÖZOGUL: Na veel kibbelen wel, ja. Moeten de coalitiepartijen niet opnieuw om de tafel? Wij zouden dat sterk aanraden, maar wij gaan daar niet over. Van het gekibbel van de afgelopen maanden wordt onze stad in ieder geval niet beter.

Het college vloekte in de VVD-villa door voor te stellen de ozb met 7,5% te verhogen. De huizenbezitter wordt zwaar gepakt. Maar wat als diezelfde huizenbezitter echt in de problemen komt? Is dan deze verlaging van de ozb nog toereikend? Blijft de VVD dan hangen in een stenen werkelijkheid, met de heilige graal van het onroerend goed en een lage ozb? De SP kiest voor de mensen die in dat huis wonen. We willen voor hen een goed en sociaal vangnet. De regelingen die van alle kanten worden bedreigd, moeten behouden blijven.

De heer BOER: Ik heb er toch wel even behoefte aan om het beeld van die VVD-villa recht te zetten. Ik woon gewoon in een keurig rijtjeshuis van 75 m² en dat geldt voor alle fractieleiden die hier zitten; nou ja, bijna alle. We wonen natuurlijk niet allemaal in datzelfde huis van 75 m². Ik maak bezwaar tegen het feit dat wij hier worden neergezet als villabewoners.

Mevrouw ÖZOGUL: Op deze manier kunnen we mensen die financiële problemen krijgen een sociaal vangnet bieden. De verhoging van de ozb, hoe vervelend die ook is, zien wij als noodzakelijk om het sociale vangnet in stand te kunnen houden. Zo kunnen we mensen die het echt moeilijk hebben ondersteunen. Dat is sociaal en solidair. Wat de SP betreft had de verhoging van de ozb ook op 7,5% mogen blijven staan, mits de kwijtscheldingsregeling voor de afvalstoffenheffing onaangeroerd zou blijven. We waren graag met een eigen voorstel gekomen om de kwijtschelding te behouden en niet te tornen aan de verhoging van de ozb. Dat amendement heeft het licht nooit gezien vanwege het breed gesteunde verzamelamendement van de coalitiepartijen. Wij zullen dat verzamelamendement desondanks steunen. Het bevat namelijk wel een verbetering, al had het wat ons betreft verstrekkender mogen zijn.

Mevrouw LANGENACKER: Wat had u zelf dan willen doen?

Mevrouw ÖZOGUL: Wij wilden de bezuiniging op de kwijtscheldingsregeling terugdraaien, ten laste van de verhoging van de ozb. Wat ons betreft had de ozb iets hoger mogen zijn als de kwijtschelding behouden was gebleven.

Mevrouw LANGENACKER: U bent niet helemaal duidelijk, want volgens mij zei u net dat u de ozb niet wilde verhogen.

Mevrouw ÖZOGUL: Nee; ons logo stond in eerste instantie niet op uw amendement omdat de ozb wat ons betreft niet per se verlaagd hoeft te worden. In onze eigen moties zouden we nog verder zijn gegaan, door de kwijtschelding van de afvalstoffenheffing te behouden ten koste van de ozb. Dat scheelt namelijk toch maar een aantal euro's per maand, terwijl de kwijtschelding van de afvalstoffenheffing voor ons heel belangrijk is.

Voor ons ligt een aantal belangrijke moties en amendementen die de kadernota ten goede zouden kunnen komen. Voor ons zijn deze reparaties noodzakelijk om te kunnen instemmen met de kadernota. Ten eerste is dat de motie van de Actiepartij om sociaal te bezuinigen en niet te kiezen voor een evenredige spreiding over alle programmapunten. Het sociale domein moet zoveel mogelijk worden ontzien. Het voorstel om 75% van de bezuinigingen neer te leggen bij de fysieke en andere pijlers, en slechts 25% bij het sociale domein, is voor ons een belangrijke voorwaarde. Ook de langdurigheidstoelage is voor ons een belangrijke regeling in het minimabeleid. De wethouder heeft gisteravond aangegeven dat deze regeling in deze periode niet ter discussie staat. Hij wil niet over zijn eigen graf regeren. De Actiepartij komt met een gewijzigde motie om deze regeling ook na 2015 te behouden. Wij gaan ervan uit dat de wethouder hier een positief advies over geeft. Ook de garantieregeling is belangrijk om Haarlem sociaal te houden. Een gezin met kinderen in de bijstand gaat er zonder deze garantieregeling ongeveer 200 euro op achteruit als het jongste kind achttien wordt. De regeling is bedoeld om een jaar lang te kunnen wennen en ervoor te zorgen dat gezinnen niet meteen in een financieel gat vallen. Ik sluit af. Als de eerder genoemde moties en amendementen worden aangenomen, kunnen wij de kadernota steunen. Deze reparaties zijn voor ons van essentieel belang.

Mevrouw SIKKEMA: We hebben het hier over de kadernota, die invulling geeft aan 35 miljoen euro plus twee keer 8 miljoen euro aan bezuinigingen. Zoals uit de meicirculaire blijkt, wordt het er in de komende tijd niet leuker op. Het is een enorme en lastige taak. Er is echter ook goed nieuws. Het achterstallig onderhoud is enorm ingelopen tijdens deze periode, ondanks de economische crisis. De woningbouw stagneert, maar toch zijn sommige plannen doorgezet. Dat geldt bijvoorbeeld voor beide zijden van de Schipholweg en het Scheepmakerskwartier, met een mooie stadshaven. We hebben een bruisend cultureel leven en een nieuwe Cultuurnota, die na veel participatie tot stand is gekomen. Ook heeft dit college schoon schip gemaakt met de administratie. Dat heeft een paar zeer pijnlijke punten naar voren gebracht en daar vallen sommige partijen wel wat over. Dan doe je je werk goed, maar krijg je nog commentaar. Vorige colleges hebben gewerkt met een niet op orde zijn administratie. Ik zeg dan: college, u hebt hier goed aan getrokken en dat heeft resultaat.

We vinden het jammer dat door de coalitie zelf, met name de VVD, in oppositietaal is uitgehaald naar het college. Het college is als een soort kop-van-jut gebruikt. Met verkiezingsretoriek is de kadernota bijna verworpen tot een discussie over het al dan niet extra verhogen van de ozb. De VVD geeft aan dat het college de randen van de afgrond heeft opgezocht. GroenLinks vindt dat uzelf die randen ook hebt opgezocht binnen de coalitie, en dat u de liefde tussen ons deze week op de proef hebt gesteld. Gelukkig was het deze week mijn trouwdag, op onze enige vrije avond. In deze drukke week heb ik gemerkt hoe blij ik ben met mijn man. Ik kon daarom de boze preek prima aan.

De heer DE JONG: Mevrouw Sikkema, krijg ik dan nu mijn cadeau?

Mevrouw SIKKEMA: Ik geef geen geld uit, maar ik geef pure liefde. Ik ben van het intermenselijke. Ik vond het wel interessant dat mevrouw Langenacker uw betoog in de krant een toneelstuk noemde. Ik had datzelfde beeld toen ik maandagavond naar huis fietste. U weet dat ik aan amateurtoneel doe. Sterker nog: buiten de fractieleden van GroenLinks is de heer De Jong het enige raadslid dat een keer is komen kijken. Dat heb ik heel erg gewaardeerd. Toen ik maandagavond naar huis fietste, dacht ik: "Wat zou mijn regisseur nou tegen de heer De Jong gezegd hebben?" Zij zou gezegd hebben: "Je kent de tekst. Houd dat vast, hartstikke goed. In de uitvoering ben je echter nog wat te overdreven. Vlak dat wat af, want dan kom je geloofwaardiger over." Misschien is dat mijn toneeldeformatie, want als ik de krant lees, hebt u de rol blijkbaar uitstekend gespeeld. De VVD lijkt de stad hebben gered en u bent onze superman. Maar zou superman ook een gat van 2,2 miljoen euro in de kadernota slaan? Als het aan u ligt,

waren de uitkomsten van de Parkeernota immers niet in deze kadernota opgenomen. We hadden dan nog 2,2 miljoen euro extra in deze kadernota moeten zoeken. Voordat u weer uw repeterende plaat op zet: ik ken uw argumenten. Daar gaat het nu niet om. Het gaat erom dat uw grootste goed is dat de financiën op orde zijn en dat de begroting klopt. U slaat daar echter zelf een enorm gat in.

Maar genoeg over de VVD. Ik ga door met de punten van GroenLinks: duurzaamheid en sociaal beleid. In tijden van economische crisis vinden wij dat je niet alles kapot moet bezuinigen. GroenLinks vindt dat je creatief moet zijn met de middelen die je hebt, of dat je middelen moet durven inzetten waarvan je zeker weet dat ze op termijn zullen renderen. Dat vergt geduld. Daarom hebben wij de motie Dakgroen moet je doen ingediend. Helaas is het college niet bereid te onderzoeken in hoeverre dit op termijn geld oplevert voor de stad en de Haarlemmers. Wij geloven daar in en daarom handhaven we de motie. Hetzelfde geduld heb je nodig bij projecten als BUUV. Daarbij gaf wethouder Van der Hoek aan dat het niet alleen om geld gaat, maar ook om andere resultaten. GroenLinks vindt wel dat we goed moeten kijken naar de inzet van het geld en de doelen die we daarmee willen bereiken. We vinden het jammer dat wethouder Van der Hoek de niet-financiële aspecten laat liggen bij onze vragen over de gevolgen van de subsidiesystematiek voor de kleine, wijkgerichte organisaties. Deze organisaties beschikken over een groot netwerk in de stad en zijn van enorme waarde. We hopen dat de verzakelijking van de subsidiesysteem niet verwordt tot vermarkting van de subsidies. Momenteel zijn er natuurlijk genoeg voorbeelden van het feit dat vermarkting niet het Walhalla is. Kijk maar naar de bankencrisis en de bonussen, en naar het Fyradebacle. GroenLinks heeft dan ook niet voor niets bij de behandeling van de subsidiesystematiek een motie ingediend waarin staat dat kwaliteit voorop moet staan. Die motie is in de raad aangenomen.

Een ander punt van aandacht is de langdurigheidstoeslag. Wij vinden de antwoorden van de wethouder niet helemaal helder. Wordt die toeslag nou wel of niet doorgezet vanaf 2015? Wat ons betreft gebeurt dat wel. We begrijpen dat dit afhangt van landelijk beleid en dat het volgende college hierover een uitspraak moet doen. Wij zullen hiervoor blijven pleiten, ook in de volgende periode.

De heer SNOEK: Stelt u zich voor dat de heer Vrugt een motie indient om dit nu al te repareren. Nu zit u nog in de coalitie en nu zit u nog met uw hand aan de knoppen. Misschien komt u straks wel met een paar zetels minder terug. Ik zou dan nu de kans grijpen. U ook?

Mevrouw SIKKEMA: Ik zal de motie zeker bekijken, maar ik kan daar nu nog even geen antwoord op geven. Wel kan ik u zeggen dat wij voor de langdurigheidstoeslag blijven pleiten.

De wethouder heeft gezegd dat bij elke aankoop wordt gekeken naar het duurzaam inkoopbeleid. Ernaar kijken is echter iets anders dan er ook daadwerkelijk naar handelen. Wij willen daarom graag weten in hoeverre hier werkelijk naar gehandeld wordt. In hoeverre wordt behalve naar geld ook naar duurzaamheid gekeken?

De heer VRUGT: U bent eraan gewend dat ik met allerlei gedichtjes, grapjes en kwinkslagen kom. Ik hou me nu gewoon eens even in.

De VOORZITTER: Dat betreuren wij allemaal enorm.

De heer VRUGT: Het scheelt weer tijd. Het is natuurlijk een unieke week. De raad amendeert de kadernota toch voor een heel groot deel. Ik weet niet of dat eerder voorgekomen is, maar ik vond het vrij bijzonder. In een van de hoeken neemt men elkaar de maat, met linialen. Elders is er sprake van verstikkende liefde. Ik heb eerst een aantal huishoudelijke mededelingen. Wij trekken motie 7 over het Reinaldapark in, in verband met de antwoorden van het college. Die vonden wij zeer plezierig en afdoende. Ook motie 6, over de kwijtschelding en de langdurigheidstoeslag, trekken wij in. Zoals al

aangekondigd, komen wij samen met de SP en het CDA, en op initiatief van het CDA, met de motie Langdurigheidstoelage.

Motie 22: Langdurigheidstoelage

“De gemeenteraad van Haarlem, in vergadering bijeen op 27 juni 2013, constaterende dat:

- het college voorstelt het raadsbesluit Langdurigheidstoelage te heroverwegen;
- het college stelt dat ‘anticiperend op rijksbeleid ervan uit wordt gegaan dat vanaf 2015 een korting op het budget (bezuiniging) kan worden gerealiseerd van 170.000 euro’ (kadernota 2013, pagina 35);

overwegende dat:

- nog onvoldoende scherp is op basis van welk rijksbeleid anticiperend op de langdurigheidstoelage kan worden bezuinigd;
- de algemene uitkering in het Gemeentefonds (accres) vanaf 2015 een positieve ontwikkeling laat zien (941.000 euro in 2015, oplopend tot 2.645.000 euro in 2017) als gevolg van ‘de landelijke ontwikkeling van de uitkeringsbasis en de kleine correctie die nodig is om van lopende naar constante prijzen te komen’¹;

verzoekt het college:

- voornamelijk geen bezuiniging door te voeren op de langdurigheidstoelage voor de jaren 2015 en verder;
- de structurele lasten hiervan (170.000 euro) te dekken door te anticiperen op de positieve ontwikkeling van het accres vanaf 2015 (zoals vermeld in de meicirculaire);

en gaat over tot de orde van de dag.”

¹ Brief meicirculaire 2013 Gemeentefonds, kenmerk: M 1306-1581.

Ondertekend door: het CDA, de Actiepartij en de SP.

De heer AYNAN: In de motie zegt u dat er een positief saldo is. Kunt u dat uitleggen? Ik kan dat zelf niet in de meicirculaire vinden.

De heer VRUGT: Er is geen sprake van een positief saldo. Op deelgebieden zijn er echter wel meevallers, los van het feit dat er onderaan de streep een negatief cijfer staat. De wethouder anticipeert op toekomstig rijksbeleid. Dat doen wij ook bijzonder graag.

De heer AYNAN: Er is echter een negatief saldo. Ik snap dus niet waar u de dekking vandaan haalt.

De heer SNOEK: Wij hebben maandag een brief gekregen over de meicirculaire. Die laat zien dat het accres vanaf 2015 een voordeel oplevert, van 900.000 euro oplopend tot 2.645.000 euro in 2017. Sterker nog: het totale budgettaire effect van de meicirculaire laat, als we ook andere mutaties meenemen, vanaf 2015 een voordeel zien van 1,5 miljoen euro, en dat loopt op. Dat is de dekking.

De heer AYNAN: Daar staan heel veel bezuinigingen tegenover. Er blijft onderaan de streep dus een negatief saldo staan.

De heer VRUGT: Ik zag ook een positief resultaat bij 2015. Ik kan er niet veel meer van maken.

D66 deed een uitstekend procesvoorstel wat betreft het Houtmanpad. Wat mij betreft hoeft motie 12 daarom nu niet in stemming te worden gebracht. Het is belangrijk dat we allemaal helder hebben hoe de cijfers eruitzien. Daar is namelijk nogal wat verwarring over. Diezelfde verwarring is bij mij aanwezig als het gaat over het antwoord op de motie Naar een waardige haven. Daarin wordt gesteld dat de uitkoop 4,6 miljoen euro gaat kosten. Ik heb daar vandaag een technische vraag over gesteld om dat bedrag te laten onderbouwen. Om hoeveel huishoudens gaat het en hoe komen we dan tot het bedrag van

4,6 miljoen euro? Tot mijn verbazing kreeg ik als reactie dat de behandelend ambtenaar op vakantie is. Kennelijk is hij de enige die dit kan toelichten. Ik weet dus niet hoe men gisteren tot dit bedrag gekomen is. Voor mij is dit niet bevredigend. Ik stel toch echt voor om dit goed in beeld te brengen. Dat is ook wat de motie vraagt. Ik hoop dat we in de Waarderhaven tot een positiever resultaat komen dan waar we nu op af lijken te koersen. Ik ben er dan bijna. Er ligt natuurlijk nog een heel sympathieke motie van de Fractie Reeskamp, Blij met beeld. Eerder dit jaar heb ik in Haarlem Galerie KNH mogen openen. Ik heb daar een betoog mogen houden over beelden. Eenieder van ons neemt zijn of haar beeld van een ander mee. Onze samenleving wordt daarmee in feite gevormd door de beelden die wij van elkaar hebben. De Actiepartij hoopt op mooie, liefdevolle beelden van elkaar. Zo zal het beeld van onze mooie stad Haarlem steeds mooier gaan glanzen. Dit onder het motto 'zonder wrijving geen glans', na deze kibbelweek in het theater aan het Prinsenhof.

De heer DE JONG: Er is veel gesproken over mijn toon. Die is vanavond heel blij. Albert Einstein zei: "Een avond waarop iedereen het eens is, is een verloren avond." De VVD is blij dat het college het superamendement heel serieus neemt. Het gaat proberen daar invulling aan te geven. Zo rond de begroting zien wij de voorstellen graag tegemoet. Voor de VVD betekent dit dat wij na amendering volmondig met deze kadernota kunnen instemmen. De kaders zijn gesteld en hier zitten nu zes blije liberalen. Ik word gebeld en aangesproken over de meningsverschillen tussen de VVD en haar wethouder. Ik kan niet anders dan zeggen dat dit in de beste liberale traditie gewoon moet kunnen. De heer Mooij en ik kunnen het onderling prima vinden. Dat blijft voorlopig nog wel een jaartje zo. Ik ben ook heel blij met de heer Cassee. In een ver verleden heeft hij ooit overwogen om liberaal te worden. Hij moest toen kiezen tussen de VVD en D66. Dat u twijfelde, begrijp ik. U hebt uiteindelijk namelijk voor D66 gekozen. Ik heb daarentegen nooit getwijfeld. U weet: er zijn liberalen in vele soorten en maten. Daarom krijgt u van mij het Liberalenboek. Daar staan alle liberale mensen in die ooit in Nederland hebben geleefd, ook D66'ers. In het boek kunt u lezen dat zelfs sociaal beleid van origine liberaal is. U krijgt het boek zo meteen.

De VVD wil samen met haar nieuwe vrienden van Sociaal Lokaal en Haarlem Plus een lans breken voor de toeristenbelasting. We hebben deze week een brandmail gekregen van iemand in de hotelbranche. Hij maakt zich ernstig zorgen over de tariefsverhoging van €2,60 naar €3,00 per nacht. Ik vind dat ook veel. De VVD vindt dat veel en mijn nieuwe vrienden vinden dat ook veel. Wij willen daarom toch proberen om de tariefstijging voor het komende jaar te beperken. We dienen daartoe een motie in.

Motie 23: Bevroren toeristenbelasting

"De gemeenteraad van Haarlem, in vergadering bijeen op 27 juni 2013, overwegende dat:

- toerisme van levensbelang is voor de stad Haarlem;
- de toeristenbelasting wordt ingezet als algemeen dekkingsmiddel;
- de toeristenbelasting recentelijk al is verhoogd;
- de hotelbranche negatieve gevolgen voorspelt wanneer de toeristenbelasting opnieuw wordt verhoogd;
- de hotelbranche het zwaar heeft;
- de stijging van €2,60 naar €3,00 exorbitant is;
- de VVD voorstander is van het geheel afschaffen van de toeristenbelasting;

verzoekt het college:

de verhoging van de toeristenbelasting zoals opgenomen in de kadernota niet door te voeren en dit te dekken uit het verlagen van het budget voor Citymarketing;

en gaat over tot de orde van de dag.”

Ondertekend door: de VVD, Haarlem Plus en Sociaal Lokaal.

Mevrouw SIKKEMA: Ik heb vandaag in de krant gelezen dat het hartstikke goed gaat met de hotels in onze regio. Volgens mij is het niet zo dat een hogere toeristenbelasting kan zorgen voor een enorme afname van het aantal boekingen.

De heer DE JONG: Dat is een GroenLinks-antwoord. U weet niet hoe het ervoor staat met de portemonnee van een ander. Ik vind een bericht van iemand in de hotelbranche, een eigenaar van hotel, dan een serieuzere bron.

De VVD wil vragen of er ruimte is voor een derde termijn. Graag horen wij de antwoorden van wethouder Van Doorn op de vraag naar het precieze moment waarop hij wist dat de 3,6 miljoen euro terug moest.

Mevrouw LANGENACKER: Ik heb nog een vraag over uw motie. Pakt u de hoteleigenaren niet ook een beetje met de dekking die u nu voorstelt? Als er minder marketingbudget voor de stad is, zullen er ook minder bezoekers zijn. Er zullen dan ook minder mensen blijven slapen. Ik weet dus niet of de hoteleigenaren blij zijn met de dekking die u voorstelt.

De heer DE JONG: Ik begrijp uw zorg. Die afweging heb ik voor mezelf ook gemaakt. Ik ben tot de conclusie gekomen dat dit kan.

Mevrouw LANGENACKER: Ik ben blij dat u tot die conclusie bent gekomen. Dat geldt voor ons nog niet.

De heer DE JONG: Voorzitter, is er ruimte voor een derde termijn?

De VOORZITTER: Dat moeten we zo even bekijken. In het reglement van orde staat dat de beraadslaging in twee termijnen plaatsvindt. De raad beslist zelf over een eventuele derde termijn. Het is misschien goed om dit nu even aan de orde te stellen. De reden voor een derde termijn is dat u graag de antwoorden van wethouder Van Doorn wilt horen. Na die antwoorden krijgen we dan een derde termijn voor de raad. Dat is de vraag. De wethouder heeft ook al aangegeven dat hij nog met een feitenrelaas komt. Dat moet u hierbij betrekken. Het is aan de raad om te beslissen over een derde termijn. Denkt u er even over na. Ik zal voordat we schorsen aan de raad vragen om hier een uitspraak over te doen.

De heer DE JONG: Voorzitter, dit is vrij cruciaal. Ik zou het eigenlijk nu wel willen weten. Anders heb ik aan het eind van deze ronde wellicht nog een extra termijntje nodig.

De VOORZITTER: Prima. We kunnen er ook nu over stemmen. Wie is er voorstander van een derde termijn? Dat is een meerderheid van de raad. Dan gaan we dat doen.

De heer DE JONG: Ik heb nog een laatste opmerking. Ik kan u en de heer Fritz in het bijzonder melden dat de website van de VVD op dit moment actueel is. Daarmee komen de cijfers van de heer Fritz in een wat actueler daglicht te staan.

De heer FRITZ: Ik ga het lezen. Ik ben erg benieuwd.

Mevrouw DE LEEUW: De OPH is blij dat de beperking van de vrijstelling voor de afvalstoffenheffing van de baan is. Het voorstel om de bestemmingsreserve af te romen ten gunste van de bezuiniging is volgens de OPH contraproductief. Het achterstallig onderhoud en dus de schuld nemen toe. Dat is geen gewenste ontwikkeling. De OPH vindt ook dat er in de komende takendiscussie extra aandacht moet zijn voor het ontzien van minima, zwakkeren en ouderen met enkel AOW. Het uitgangspunt moet zijn dat de sterkste schouders de zwaarste lasten dragen. Kinderen van minima hebben toch al minder dan hun klasgenoten met meer gefortuneerde ouders. Haarlem moet deze kloof waar mogelijk overbruggen. In Spanje, ook een crisisland, krijgen kinderen van arme ouders vrijkaarten voor evenementen in de stad, zoals kermissen, circussen en sportevenementen. De OPH ziet dit ook heel graag in Haarlem. Dit zou betaald kunnen worden door geen kunst in de openbare ruimte aan te kopen, maar kunstenaars gratis op

een nader te bepalen plaats te laten exposeren. Aangezien de corporaties steeds meer marktconforme huren gaan rekenen, kan de gemeente ook met marktconforme grondprijzen gaan rekenen als in de plannen minder dan 70% sociale huur of koop gerealiseerd wordt. De financiële bedrijfsvoeringen zijn helaas nog niet op orde, maar volgens het college zijn we op de goede weg. Misschien moeten we meer naar het bedrijfsleven kijken. Daar gaan realisaties sneller. Ik wil graag een stemverklaring afleggen over de motie van de VVD over de toeristenbelasting, in ruil voor de vrijstelling van de hondenbelasting.

De heer DE JONG: Nee, dat was een oud dekkingsvoorstel. Dat voorstel was heel slecht. Mevrouw DE LEEUW: Inderdaad, ja.

De heer DE JONG: We hebben nu een nieuwe dekking: Citymarketing.

Mevrouw DE LEEUW: Oké. Die stemverklaring neem ik terug. Tot zover.

De heer SCHRAMA: De tweede termijn van Haarlem Plus is als volgt. De besprekingen rond de kadernota waren zeer interessant. Als het college werkelijk dualistisch handelt en zelf klaarblijkelijk aan de kadernota invulling geeft, reageren de coalitiepartijen nu zoals in voorgaande jaren de oppositiepartijen deden. Het grote verschil is dat onze wensen de meerderheid toen niet haalden, terwijl dat nu totaal anders ligt. Dat geeft in ieder geval veel duidelijkheid. De discussies die hier gevoerd zijn, vinden wij prima. Je kunt beter in de raad de degens kruisen dan achterkamertjespolitiek bedrijven. Wat dat betreft is dit een verhelderende richting. De kritiek die wij en ook andere oppositiepartijen regelmatig uitten, namelijk dat wij niet geheel of onjuist zijn geïnformeerd, blijkt ook een probleem van de coalitiepartijen te zijn. Haarlem Plus wil een paar zaken duidelijk aan de orde stellen. In de tijd dat het economisch zeer goed ging, is er ook veel uitgegeven. Er is nauwelijks gereserveerd voor mindere tijden. Wel is er veel geïnvesteerd, maar die investeringen zijn niet uit de exploitatierekening betaald. Ze zijn als investering ingeboekt, waardoor de lasten over latere jaren werden uitgesmeerd. Nu het minder gaat, zijn de problemen van tweeërlei aard. Er zijn minder inkomsten en meer kosten, en bovendien stijgt de rente over de investeringsschuld. Gelukkig is de rentestand momenteel historisch laag. Het huidige college zit met de gebakken peren en er is doortastend beleid nodig om de zaak op de rails te houden. Dat lukt ten dele. Wethouder Cassee verdient complimenten voor de wijze waarop hij een paar hoofdpijndossiers heeft behandeld: de concernhuisvesting en het vastgoed. Wethouder Mooij heeft weliswaar nog niet alles op de rit, maar is hard bezig pijnpunten weg te nemen. De invulling van de organisatie met ontslagen is geen sinecure, zeker niet als er juist bij Financiën zeer goede ondersteuning noodzakelijk is om alles op het juiste spoor te houden. De meerjarenbegroting is klaarblijkelijk een slag in de lucht. Dat werd ook opgemerkt door de heer Mooij. Hij heeft waarschijnlijk gelijk, want er kan heel veel veranderen in korte tijd. Doe dan ook niet te veel moeite met die langetermijnberekeningen. Na een jaar klopt daar toch niets meer van.

ICT blijft een zorgenkind: er gaat heel veel geld in om, waarbij alles op zijn zachtst gezegd niet transparant is. Zo blijft dus volkomen onduidelijk of het schaarse geld van de gemeente wel optimaal besteed wordt. Een raadsmarkt zou wellicht verhelderend kunnen werken.

Kritiek geven is makkelijk, maar het zelf doen is veel moeilijker. Dat beseft Haarlem Plus maar al te goed. Ons uitgangspunt is dat je, zeker als het allemaal wat lastiger wordt, zo dicht mogelijk bij de burger moet staan. Je moet de problemen samen oplossen, in plaats van je in je bastion – lees: het stadhuis – terug te trekken en met regels en maatregelen te proberen dit bastion schadevrij te houden. Het resultaat lijkt dan misschien goed, maar de maatregelen werken averechts.

Marten Toonder liet de heer O.B. Bommel eens ontvallen: “Ik weet wat mij te doen staat: de vooruitgang versnellen om de achteruitgang in te halen.” Ik vraag mij af wat de

voortgang is die dit college voor ogen heeft. Je moet niet conserveren, maar de voortgang versnellen voor je achteruit loopt. U mag daar even over nadenken. Ten slotte kom ik op mijn eigen moties en de reacties van het college daarop. De motie over parkeren bij het Denksportcentrum is een variant op de al aangenomen motie bij de begroting. De enige reden waarom ze weer is ingediend, is dat de grond van Witco Chemicals niet beschikbaar blijkt. De grond van het Deli-terrein wordt nu als alternatief opgevoerd. Als motief voor afwijzing wordt gezegd dat in de buurt eerst geen betaald parkeren gold. Dat was vroeger echter ook niet zo. In de grondexploitatie wordt aangegeven dat voor het Deli-terrein een graszaadscenario geldt. Het college gebruikt in zijn antwoord totaal andere argumenten. Dat is vreemd.

De heer MARSELJE: Heeft de heer Schrama die 100.000 euro al gevonden die nodig is om hier te kunnen parkeren?

De heer SCHRAMA: De kosten die dit meebrengt, zijn niet anders dan de kosten voor parkeren op het Witco Chemicals-terrein. Dit is dus niets nieuws. De eerdere motie hebben we aangenomen, bijna raadsbreed. Dit is dus alleen een variant op de al eerder aangenomen motie.

De heer MARSELJE: We hebben geen motie aangenomen waar geld in werd gereserveerd.

De heer SCHRAMA: Dan moet u die motie nog maar eens goed bekijken.

De heer VRUGT: Ik wil de heer Schrama even bijvallen. De heer Marselje begint over geld; niet de heer Schrama. Het college spreekt over geld en u herhaalt dat. Mijn vraag is waarom dit geld zou moeten kosten.

De heer MARSELJE: Dat lijkt mij duidelijk. Het kost geld om een terrein te ontsluiten, te funderen en te verharderen om er te kunnen parkeren.

De heer SCHRAMA: Dan kom ik te spreken over mijn motie Optimaal gebruik Zijlpoort. De heer Visser droeg al een paar punten aan. Hij ondersteunde het eerste gedeelte. Daarin staat dat wij het veel beter zouden vinden als de ambtenaren bij elkaar zouden zitten. Dat komt het overleg ten goede. Voor dagelijks overleg tussen college en ambtenaren zouden overlegkamers op het nieuwe kantoor kunnen worden gebruikt. Die zijn er zeker.

Belangrijk zijn ook de toekomstige structurele kosten van het blijvend huisvesten van ambtenaren, bijvoorbeeld op het gebied van ICT. Dat is een zeer dure zaak, en dat terwijl alles beschikbaar is in de Zijlpoort. Eigenlijk is dit geldverspilling. Dat kunnen we niet gebruiken. De heer Visser gaf aan dat wij de vestiging van het Historisch Museum als overweging zouden moeten opnemen, en niet als besluit. Ik zal daar in de pauze even over nadenken. Mogelijk wordt deze wijziging nog doorgevoerd. Dat hoort u voor de motie in stemming wordt gebracht. De komende jaren verwacht het college dat aanzienlijke inspanningen noodzakelijk zijn op het gebied van informatiemanagement, innovatie, technisch beheer, etc. Daar zetten wij vraagtekens bij. In het verleden zijn immers al heel grote investeringen gedaan. De 800.000 euro wordt nu met een amendement omlaag gebracht naar 600.000 euro. Het bedrag zou moeten dienen om toekomstige verwachte hogere kosten te dekken. Wij vinden dat er eerst duidelijke en transparante plannen moeten worden gemaakt, die vervolgens in de raad besproken worden. Dat is alsof het geld ons op de rug groeit. Wij vinden dit een slecht besluit en willen die 600.000 euro alsnog voor andere dingen gebruiken, mogelijk voor het volgende: de startersregeling. We hebben besloten de startersregeling in te stellen. Op 28 februari is daartoe een raadsbesluit genomen. Tegelijk is de bijdrage van de gemeente op nul gezet. Het geld is dus elders ingezet. Het budget van 600.000 euro is teruggedraaid naar 225.000 euro. Daarmee is echter ook de mogelijkheid vervallen om extra subsidie te krijgen. Immers, de eigen bijdrage wordt verdubbeld door het Rijk. Twee keer nul is helaas nog steeds nul. We krijgen dus niets en dat is een doodjammere zaak. Een deel van die 600.000 euro die overblijft uit het ICT-budget kan hiervoor als dekking worden

ingezet. Overigens zou dit fonds revolverend moeten zijn. Burgers gaan een lening aan en betalen die terug. Waar gaat dat geld eigenlijk heen? Het zou weer terug moeten gaan in de pot. Het fonds zou zichzelf op die manier moeten betalen. Dat is een tweede merkwaardige zaak.

Conclusie: wij gaan een turbulent jaar tegemoet. Naast het feit dat financiële zaken mede door het Rijk over ons worden uitgestort, zitten we in het laatste jaar voor de nieuwe gemeenteraadsverkiezingen. De schaduwen daarvan zijn al zichtbaar. De burgers zullen heel veel beloftes horen en al te moeilijke zaken zullen vooruitgeschoven worden – denk maar aan de takendiscussie. De aandachtspunten van Haarlem Plus naar aanleiding van deze kadernota zijn als volgt. Er zijn grote zorgen geuit over de toekomst van de zorg. Op dat punt gaat er ook veel gebeuren. We hebben scenario's te over, maar één ding is duidelijk: gemeentes worden, of zij dat nou leuk vinden of niet, hiervoor het centrale aanspreekpunt. Er zal veel energie en denkwerk nodig zijn dit in goede banen te leiden en voor de burgers het maximaal mogelijke te leveren, namelijk dat wat mogelijk is op grond van de aanwezige budgetten. Haarlem Plus heeft hierover een initiatiefvoorstel ingediend, dat volgende week in de raad wordt behandeld. Innovatie en ICT zijn daarin een belangrijk uitgangspunt.

De raad kijkt met grote belangstelling uit naar de verdere ontwikkelingen en de realisatie van de nieuwe Duinwijkhal. We zijn blij dat dit zo goed op de rit staat. Wij zijn verheugd dat de ozb niet extra verhoogd wordt, zoals het plan was. Lasten moeten zoveel mogelijk door alle burgers worden gedragen, naar vermogen, en niet alleen door huizenbezitters.

Ook daar zijn mensen bij met een gering inkomen, zoals een AOW.

We zijn blij dat cultuur hoog op de agenda blijft staan. Het is een levensader voor Haarlem. Naast jongerenbeleid blijft seniorenbeleid hard nodig, want ook senioren zijn een kwetsbare groep in de samenleving. Wij blijven met u meedenken. Dat is de bijdrage van Haarlem Plus.

De heer REESKAMP: Voorzitter, mijn tweede termijn is kort. Ik heb eigenlijk maar drie punten die ik nog even de revue wil laten passeren. Het eerste is de claim van het college dat het amendement van de coalitie en een deel van de oppositie relatief ondergeschikt is gezien de hoogte van de totale begroting. Ik wil dat toch even relativeren. We krijgen nog de kerntakendiscussie. Als voorschot daarop hebben we al een inventarisatie van kerntaken gekregen. Het is een feit dat 85 tot 90% van de begroting nauwelijks door de raad of het stadsbestuur beïnvloedbaar is. Tegen de achtergrond van 10% van de begroting die we wel met beleid kunnen beïnvloeden, is dat amendement best stevig. Overigens geef ook ik mijn complimenten over de manier waarop dit tot stand is gekomen. Ik denk dat het de stabiliteit misschien wat meer ten goede was gekomen als het college zijn voorstel met de coalitie had gedeeld. Ik ben echter blij met de transparante en open manier waarop het debat in de gemeenteraad is gevoerd. Zo moet de lokale democratie werken.

Graag zou ik de heer Mooij om een toezegging willen vragen. Ik heb zijn verklaring bij het feit dat we de doorwerking van de meicirculaire pas dinsdag hebben ontvangen gehoord. Van hem zou ik toch graag de toezegging willen hebben dat we die doorwerking van de meicirculaire in de toekomst ten minste in het weekend voor de kadernotabehandeling krijgen. Ik verwijs even naar een gemeente als Den Bosch, waar we in het verleden wel eens op bezoek zijn geweest. Daar heeft het college vorige week donderdag aan de betreffende commissie al een totaalplan gestuurd en dat is daar ook besproken. Wat in Den Bosch kan, moet in het kader van Haarlem presteert beter binnen onze organisatie volgend jaar toch ook mogelijk zijn.

Ik vraag de heer Mooij of hij de kadernota even wil openslaan op pagina 44. Die gaat over de ontwikkeling van de leningenportefeuille. Ik moet bekennen dat ik vergeten ben dit in mijn eerste termijn te noemen, terwijl het wel op mijn lijstje stond. We zien daar

twee lijnen, een rode en een gele. De gele is de ontwikkeling van de leningenportefeuille zoals we die bij de vaststelling van de begroting 2013 nog op het netvlies hadden. Die lijn eindigt ultimo 2018 iets boven de 450 miljoen euro. Daarboven staat de rode lijn. Die is na een half jaar geactualiseerd. Die komt ultimo 2018 ruim boven de 600 miljoen euro uit. Dat is een verschil van 150 miljoen euro. Op de pagina daarna staat hiervoor deels een verklaring. Ik wil de discussie niet overdoen, maar ik wil er toch weer de aandacht op vestigen hoe zorgelijk de ontwikkeling van de leningenportefeuille – oftewel de positie van de vaste schuld – voor Haarlem op den duur is. Bij de behandeling van de bestuursrapportage heb ik ook gezegd dat een aantal raadsleden zal meemaken dat alle ozb van het bewonersaandeel, die in 2013 dik 18 miljoen euro is, gelijk is aan de rente die wij in 2017 over de vaste schuld gaan betalen. Die rente bereikt een piek in 2017. Ik zou iedereen willen uitdagen, raad en coalitie, om daar een goed vijftigjarenplan voor te ontwikkelen. We kunnen de schuld niet afbouwen in vier jaar, zoals de VVD eerder wilde. Dat lukt ook niet in tien jaar. Daar moet echt een vijftigjarenplan voor worden opgesteld. Hoe krijgen we de enorme vaste schuld van Haarlem uiteindelijk weer in veilig vaarwater? Op die twee punten, namelijk de doorwerking van de meicirculaire en de ontwikkeling van een vijftigjarenplan, zou ik graag de visie van wethouder Mooij willen horen. Ook wil ik een oproep doen aan alle partijen die straks campagne gaan voeren. Geef ook denkrichtingen aan over hoe we hier eerste stappen in kunnen zetten, misschien zelfs inclusief de verhoging van de ozb. Ik ben blij met het amendement. Ik ben tegen de verhoging van de ozb, omdat die in het coalitieakkoord nu eenmaal niet is afgesproken. Dat heb ik in de eerste termijn al gezegd. Pak wel de moed op om dergelijke voorstellen te doen, opdat we de schuldpositie op lange termijn naar beneden kunnen krijgen.

Mevrouw VAN ZETTEN: Ik wil de heer Reeskamp hartelijk danken voor zijn compliment over de transparante en open manier waarop we met een bijna gezamenlijk amendement op deze kadernota zijn gekomen. Oude vrienden als wij zijn, waardeer ik het dat wij elkaar daar toch in vinden.

De heer REESKAMP: Ik vind het prachtig van u dat u dat tegen mij zegt.

De VOORZITTER: Dat is een liefdevol gebaar. Ik zie u nog wel eens terugkomen bij D66.

De heer VRUGT: De heer Reeskamp haalt natuurlijk terecht de leningenportefeuille aan. Het is inderdaad nogal indrukwekkend hoe die lijn de lucht in schiet. We krijgen steeds een stand van zaken van de oplopende leningenlast. Anderzijds krijgen we een overzicht van de investeringen in het investeringsplan. Heeft de heer Reeskamp nu een helder beeld van hoe dit komt? We lenen geld om hier in de stad iets mogelijk te maken. Hebt u het idee dat u kunt zien waar we de opgelopen leningen in de stad terugzien?

De heer REESKAMP: Dat wordt een heel uitgebreid antwoord. U hebt in uw eerste termijn aangegeven dat een deel van het geld vermorst is. Voor een deel noem ik dat ook. Een deel van het geld zit ook in het cultuuraanbod en in het prachtige stadspaleis. Laten we blij zijn met wat we hebben, maar laten we nu werken aan het afbetalen van al die prachtige aankopen die we hebben gedaan. Dat is mijn oproep.

De VOORZITTER: Ik schors de vergadering tot 20.00 uur. [18.25 – 20.00 uur]

VOORZITTER: de heer VISSER

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering. Hartelijk welkom bij dit derde en hopelijk laatste gedeelte. Als we de vergadering afmaken, is straks de kadernota behandeld. We gaan naar de tweede termijn van het college. De aftrap gebeurt door wethouder Mooij.

Wethouder MOOIJ: Ik denk dat ik moet beginnen door het gezin of de huishoudens in bescherming te nemen tegen de woorden die mevrouw Özogul gesproken heeft. Het is niet zozeer zo dat het gezin de kosten niet meer in de hand kan houden. Het is vooral zo dat de instroom van salarissen aanzienlijk is afgenomen. Dat is de situatie waarin gezinnen nu verkeren. Zoals ik al breed uiteen heb gezet, wordt er van alles aan gedaan om dat zo goed mogelijk op te vangen. De heer Reeskamp heeft gevraagd of het in het vervolg zo kan zijn dat in het weekend voor de behandeling van de kadernota een eventuele uitkomst van de meicirculaire gemeld kan worden. Ik heb u in de vorige vergadering al gemeld hoe wij hiermee omgaan. We hebben het stuk zo snel mogelijk verstrekt. We willen dat echter ook zo betrouwbaar mogelijk doen. Er was nu geen enkel oponthoud van onze kant. Natuurlijk moeten we streven naar wat de heer Reeskamp vraagt. Ik hecht er echter aan dat u een product krijgt waarop u kunt varen. Dat hebben wij steeds geprobeerd te doen. Uw andere opmerking gaat over de schuld. In de commissie hebben we daar een tijd geleden uitvoerig over gesproken. U hebt het overzicht gezien. U wijst terecht op de grafiek die in deze kadernota staat. Die maakt duidelijk hoe het verloop van de investeringen in de komende jaren is; derhalve het beroep dat wij op de markt doen om leningen aan te trekken. Dat moet tot gevolg hebben dat de schuld aanzienlijk afneemt. Ik heb u ook laten zien wat het zou betekenen als je de schuld op dit moment daadwerkelijk zou willen terugbrengen. Uiteindelijk is dat aan de raad. Ik zou zeggen: neemt u in de takendiscussie mee of u wel of geen kans ziet om grote bedragen vrij te spelen om de schuld naar beneden te brengen. Dat is namelijk de remedie.

De heer REESKAMP: Ik denk dat ik de analyse van de wethouder op korte termijn deel. Vandaar mijn oproep aan de raad en het college om met een plan of visie te komen die zich wellicht uitstrekt over een periode van een halve eeuw. De 300 miljoen euro boven het gemiddelde voor vergelijkbare steden gedeeld door 50 komt neer op een taakstelling van een afbouw met 6 miljoen euro per jaar.

Wethouder MOOIJ: Precies. Het gaat om grote bedragen. Als je je investeringsniveau laag houdt, zie je dat de schuld in de komende jaren aanzienlijk terugloopt. Dat is de discipline die komende raden denk ik moeten opbrengen om hier daadwerkelijk iets aan te kunnen doen.

De heer Schrama heeft een aantal opmerkingen gemaakt over hoe wij ervoor staan. Ook kwam hij nog eens terug op de ICT. U mag verwachten dat wij binnenkort met een notitie komen waarin de stand van zaken vermeld staat. Daarin staat ook samengevat wat er in de afgelopen jaren gebeurd is en wat er de komende jaren moet gebeuren. Ik denk dat het goed is om daar binnenkort over van gedachten te wisselen en daar conclusies uit te trekken. Het college denkt in ieder geval dat je nu al kunt vaststellen dat er geïnvesteerd zal moeten worden om de kwaliteit van de organisatie op peil te houden. Daarom hebben we hier ook voorstellen voor gedaan. We kunnen daarover echter nog van gedachten wisselen.

Wethouder CASSEE: De PvdA heeft mij er in de rebound op gewezen dat ik een aantal van uw bijdragen over mijn portefeuille kennelijk heb gemist. Daarvoor mijn excuses. De loftuitingen heb ik met niet minder genoegen in ontvangst genomen. Hartelijk dank daarvoor.

De PvdA maakte een opmerking over een brief die ik inderdaad op het allerlaatste moment heb gestuurd. Die brief ging over de kaders waarbinnen het onderhoud van het vastgoed plaatsvindt. In de eerste termijn heb ik gemeld dat wij een inhaalslag hebben gemaakt. Ik kan het citaat van de heer Schrama niet herhalen, maar ik begrijp wat hij bedoelt. Het had met vooruitgang, achteruitgang en ingangen of uitgangen te maken. In ieder geval: we hebben de achterstand in kaart gebracht. We proberen de achterstand op het onderhoud in de komende tien jaar in te lopen. Dat doen wij met een systeem waarin

we panden eerst verkopen. Van de meeropbrengst pakken wij vervolgens het achterstallig onderhoud aan. De PvdA gaf aan dat ik uitga van een realistisch scenario. Dat is haar nog veel te optimistisch. De fractie vroeg daarom wat er gebeurt als we met een pessimistisch scenario werken. Het antwoord is dat het inlopen van de achterstand dan langer duurt. Zo simpel is het. Veel interessanter nog dan dit – hoewel dit al buitengewoon belangwekkend is – is de vraag die hierachter ligt. Wat doen we nou met dat maatschappelijk vastgoed en de spreiding over de stad? Daar hebben we nou precies de nota Strategisch vastgoed voor aangenomen. We gaan daar in het najaar op pandniveau over praten. Dan komen we voor keuzes te staan. Dat wordt dus nog een heel interessant verhaal. Op 19 september staat een raadsmarkt gepland waarin we alle panden de revue laten passeren. Ik zal daar een indeling in categorieën voor maken. We kunnen dan op basis van de categorieën strategisch en niet-strategisch, en wel verkopen of niet verkopen een aantal besluiten nemen. Die zullen we vervolgens ten uitvoer brengen.

De PvdA heeft een politiek signaal willen afgeven bij het bestemmingsplan SchalkwijkMidden door daartegen te stemmen. Dat deed ze overigens nadat ze zich ervan vergewist had dat dit niet de verwerping van het bestemmingsplan tot gevolg zou hebben. Daar ben ik de PvdA zeer erkentelijk voor. Het signaal is echter helder. Gaat het er nou om dat we in een bestemmingsplan ontwikkelingen stimuleren? Of is een bestemmingsplan daar niet voor? Dat laatste is het geval. Een bestemmingsplan is geen beleidsdocument waarmee je ontwikkelingen stuurt. Iets anders is de vraag of een aantal gebieden in met name Haarlem-Oost en dus ook Schalkwijk-Midden om stimulering door de overheid vragen als wij daar ontwikkelingen zien die wij minder gewenst vinden. Of liever gezegd: er zijn daar geen ontwikkelingen waar we ze wel gewenst vinden.

We zijn daar gehandicapt door twee zaken. Ten eerste gaan wij hier niet over. Het is niet onze grond en het zijn niet onze panden. Dat geldt althans in een aantal gevallen. Ten tweede hebben we geen geld. Dat laat onverlet dat wij vinden dat wij als overheid een inspanning moet leveren om de ontwikkeling in Haarlem-Oost een boost te geven. In die zin deel ik de zorg van de PvdA-fractie. Daarom heeft het college besloten dat een van de prioriteiten die wij in deze collegeperiode nog willen afmaken de ontwikkelingsstrategie Oost is. Dat is het geëigende instrument om die ontwikkeling te stimuleren, meer dan een bestemmingsplan. Een bestemmingsplan is namelijk een RO-technisch document. Ik deel dus uw zorg. Het college deelt ook het belang dat u hecht aan het stimuleren van de ontwikkeling in Haarlem-Oost. In de komende maanden gaan we daarom krachtig aan de slag met de ontwikkelingsstrategie Oost. We hopen u daarvan in november de resultaten te kunnen laten zien.

Mevrouw RAMSODIT: Ik dacht even dat u de passie en de inspiratie waar de heer Mooij eerder over sprak kwijt was. Dat kwam door de lange aanloop naar het positieve antwoord. Onze vraag was waar de ambitie was wat betreft Haarlem-Oost. Dat zegt u pas in de laatste zin. Eén van de prioriteiten van het college in deze periode is om nog werk te maken van Schalkwijk-Oost, ook als het gaat om tijdelijke bestemmingen. Dat doet mij deugd. Ik wil nog even iets rechtzetten. U hebt een interpretatie waar ik moeite mee heb. U doet het voorkomen of we eerst afgetast zouden hebben hoe het met het draagvlak voor het bestemmingsplan Schalkwijk-Midden zat voor we besloten om daartegen te stemmen. Dat wil ik even rechtzetten. De wethouder kiest ervoor om een bestemmingsplan te zien als een zuiver RO-technisch instrument. Vanuit zijn perspectief snap ik dat. Ik denk dat heel veel gemeenten een bestemmingsplan anders gebruiken, bijvoorbeeld waar het gaat om het mogelijk maken van tijdelijke bestemmingen. Ik ben echter blij met uw uiteindelijke reactie.

De heer SNOEK: Mevrouw Ramsodit zegt dat ze iets recht wilde zetten. Hoe zet zij dit nu precies recht? Heeft de PvdA van tevoren niets afgestemd? Jukt de wethouder daarover? Wat is er dan niet gebeurd wat de heer Cassee zegt dat wel gebeurd is?

Mevrouw RAMSODIT: Volgens mij hebben wij in de vergadering gezegd dat we eerst feiten wilden horen, om daarna het stuk mee terug te nemen. Het ging dan om technische feiten over de gevolgen van het niet instemmen met het bestemmingsplan. Dat stond los van de stemming op dat moment. Fijn dat u mij die vraag stelt, mijnheer Snoek, zodat ik hier wat uitvoeriger op kan ingaan. Ik dacht aanvankelijk dat deze vergadering niet de plek was om dat te doen.

De heer DE IONGH: Hoe ziet de wethouder het plan voor Schalkstad in dit geheel? Dat zou een uitstraling kunnen hebben op Schalwijk-Midden. Moet dat daar geen rol in spelen?

Wethouder CASSEE: Zeker. Om een andere reden las ik de notulen van de raadsvergadering van 7 november 2012. Mevrouw Hoffmans maakte toen een opmerking over nut en noodzaak van gebiedsvisies. Ik vertaalde dat vrijmoedig door te vragen of die visies een soort bezigheidstherapie waren voor 55+'ers. De vraag was toen of ik mij erg aangesproken voelde. Het antwoord was naar alle eerlijkheid ja. We hebben de gebiedsvisies op enig moment geïntroduceerd als een instrument tussen beleidsnota's en bestemmingsplannen als ruimtelijk instrument. Door de fel realistische tuchtiging van de markt bleek dat je weliswaar een gebiedsvisie kunt schrijven, maar dat als die vervolgens niet leidt tot een directe ontwikkeling, je je moet afvragen ter ere waarvan je dat allemaal doet. Toen hebben we besloten om daarvan af te zien. Dat betekent dat we geen instrument meer hebben tussen een wat abstracter beleidsdocument en het feitelijke bestemmingsplan. Wat we vervolgens hebben besloten, is om conserverend te bestemmen als we geen zicht hebben op realisatie door de ontwikkelingsmarkt. Daar zitten overigens ook allerlei kostentechnische afwegingen aan vast. Daarom hebben we bij Schalkwijk-Midden gekozen voor een conserverend plan. Voor Schalkstad hebben we wel een overzichtelijk basisstuk geschreven. Vervolgens hebben we er ook daar voor gekozen om conserverend te bestemmen. Pas als in het kader van het masterplan uitvoerende maatregelen worden getroffen, passen we het bestemmingsplan aan en niet eerder. Dat is de keuze.

De heer VRUGT: De wethouder zegt dat gebiedsvisies in brede zin nog wel eens ingehaald worden door de markt. Kunt u bevestigen of ontkennen dat we helemaal stoppen met het fenomeen gebiedsvisies? Of gaan we daar desondanks toch mee door?

Wethouder CASSEE: Nee. Als standaardinstrument is de gebiedsvisie opgeheven. Dat geldt zo lang de markt is zoals hij nu is. Er kunnen zich omstandigheden voordoen waarin je eerst een verhaal met beleidsuitgangspunten wilt hebben voor je aan majeure ontwikkelingen begint. Dat zou bijvoorbeeld in Haarlem-Oost het geval kunnen zijn. Dat is dus anders dan de oorspronkelijke gedachte dat elk bestemmingsplan per definitie vooraf zou worden gegaan door een gebiedsvisie. Daar zijn we mee gestopt.

Wethouder NIEUWENBURG: Allereerst ga ik in op de armoedemonitor. Na de zomer ontvangt u van mij de minimamonitor. Die vervangt de armoedemonitor. Die krijgt u ter beschouwing, eerst in de commissie Samenleving. Er zijn door het ministerie van Sociale Zaken extra rijksmiddelen beschikbaar gesteld voor de bestrijding van de jeugdwerkloosheid. Misschien hebt u daar al over gehoord. Het gaat om een omvangrijk bedrag. Voorwaarde is wel dat we dit regionaal aanpakken. De aanvraag moeten we dan ook regionaal doen. We zijn nu heel hard bezig om die aanvraag voor de deadline te versturen. Ik kan die aanvraag niet meer met u delen, om de eenvoudige reden dat de communicatie over de termijn waarbinnen bekend is geworden wanneer het plan moest worden ingediend en de daadwerkelijke deadline heel kort is. We hebben regionaal afgesproken dat ik deze aanvraag nu indien. De verschillende collega's in de regio's kunnen deze vervolgens met hun commissies en raden delen. U zult daarin een actieve aanpak van dit thema zien. We zien wel dat dit ook regionaal een groot probleem is. Recentelijk zien we dat de omvang van de jeugdwerkloosheid in rap tempo toeneemt. Wij

zijn ons dus zeer bewust van de urgentie. Voorwaarde om in aanmerking te komen voor de rijksmiddelen is een regionale aanpak en een regionale aanvraag. Wij acteren daar op dit moment op. Het punt komt na de zomer in de commissie aan de orde.

Tot slot ga ik in op de langdurigheidstoelage. In de eerste termijn heb ik u al gezegd dat wij daarover gesproken hebben bij het minimabeleid. De gemeenteraad heeft besloten om 170.000 euro extra beschikbaar te stellen om de langdurigheidstoelage intact te houden. Ik herhaal het nog maar eens. Op zichzelf is dat nobel. Naar mijn beleving is de gemeenteraad realistisch geweest door hier een termijn tot 2015 aan te stellen. Waarom is dat realistisch? Als u vandaag een brief krijgt over de meicirculaire waaruit een sprankje hoop spreekt, begrijp ik uw reactie. U moet zich daarbij echter realiseren dat de decentralisaties vanaf 2015 pas echt gaan lopen. Nu weten we nog helemaal niet hoe dat budgettaire gaat uitpakken. Collega Van der Hoek en ik nemen daar liefst zo snel mogelijk kennis van. Na de zomer wordt op zijn vroegst duidelijk om hoeveel geld het gaat. De indieners weten dat de decentralisaties gepaard gaan met behoorlijke bezuinigingen. Collega Van der Hoek en ik zijn nu bezig om ons voor te bereiden op die enorme klus. Zo zorgen we ervoor dat we met minder middelen zoveel mogelijk kunnen blijven doen. Het is dan ook aan u om op dat moment te beoordelen of die langdurigheidstoelage daarbij past. Als je kijkt naar activerend minimabeleid zoals we dat in het collegeakkoord hebben beschreven, past de langdurigheidstoelage daar op zich niet in. Daar is toen voor gekozen. Als u desalniettemin van mening bent dat die langdurigheidstoelage ondanks beperkte middelen toch in stand moet blijven, roep ik u toch op om die afweging dan pas te maken en daar niet op vooruit te lopen. Het college ontraadt dus deze motie.

De heer AYNAN: Is het niet zo dat dit kabinet juist 100 miljoen euro heeft vrijgemaakt voor armoedebeleid?

Wethouder NIEUWENBURG: Dat klopt op zichzelf wel, maar de vraag is wat daar in de komende jaren mee gaat gebeuren. Op dit moment houden wij de toeslag intact. Dat zijn we ook met elkaar overeengekomen. Mij gaat het vooral om de jaren na 2015. Ik weet zelfs nog niet wat voor kabinet er dan zit. Ik vind dat we realistisch moeten kijken naar de omvang van de financiering en de keuzes die we dan in dat kader moeten maken. Dat is het standpunt van het college. Ik vind uw streven overigens nobel. We moeten de budgettaire consequenties te zijner tijd goed met elkaar onder ogen zien. Ik wil die ook graag met u delen.

De heer AYNAN: Mag ik het zo interpreteren dat het niet gaat om het wat – want dat staat buiten kijf – maar om het hoe?

Wethouder NIEUWENBURG: Zo is het.

De heer AYNAN: We weten nog niet wat landelijk besloten wordt op het gebied van de langdurigheidstoelage. In het najaar zijn wij dus aan zet als het gaat om hoe wij de minimaregelingen in stand zullen houden. Mag ik het zo interpreteren?

Wethouder NIEUWENBURG: Zo is het. Daar hebt u dus ook nog de tijd voor. De langdurigheidstoelage loopt namelijk tot 2015.

Mevrouw HOFFMANS: Het feit dat er in 2015 misschien een ander kabinet zit, is misschien juist reden om dit wel te steunen, zou ik haast zeggen. Los daarvan: wanneer gaan we die discussie met elkaar voeren?

Wethouder NIEUWENBURG: Het is belangrijk dat het college weet hoeveel geld er vanuit het Rijk komt. In het kader van de drie decentralisaties wordt er op dit moment alleen gesproken over de bulkbudgetten. Overigens zit daar nog niet eens een arrangement in tussen gemeenten en de rijksoverheid over hoe we omgaan met bijvoorbeeld desintegratiekosten. Daar wordt op dit moment nog op rijksniveau over onderhandeld. Voor de gemeenten zitten daar dus grote risico's aan vast. Je moet dit dus stap voor stap doen. We hadden gehoopt dat we bij de meicirculaire al meer duidelijkheid hadden gekregen over die bedragen. Die komt er waarschijnlijk pas bij de

septembercirculaire. Dan nog is de vraag of wij helemaal uitonderhandeld zijn over wat aan iedere gemeente toekomt. Laat ik er toch even over uitweiden. Er bestaan landelijk grote verschillen tussen de financieringen en de consequenties van bijvoorbeeld de Participatiewet. Er zijn een paar gemeenten in het oosten van het land, bij de grensstreek, die dreigen failliet te gaan door het grote aantal Wsw'ers dat zij op dit moment hebben. Wij weten niet of het Rijk die gemeenten tegemoetkomt. Met andere woorden: we weten zelfs op dit moment nog niet of het bulkbudget wordt ingezet om dit soort zaken te compenseren. Vanuit de gemeenten wordt behoorlijk veel druk op het Rijk uitgeoefend om hier duidelijkheid over te geven. Daar leest u ook van alles over in de krant. Het hoort echter bij fatsoenlijk bestuur dat u zich met ons niet vastlegt op de langere termijn wat betreft dit soort toeslagen, als u ook nog andere zaken daarin moet afwegen. Dat is goed bestuur, en daar sta ik voor.

De heer SNOEK: Ik hoor de wethouder en ik begrijp zijn betoog om daar op het juiste moment een goede discussie over te voeren. Richting de heer Aynan en mevrouw Hoffmans wil ik alleen maar meegeven dat als we dit nu uit de boeken wegstrepen, we nog maar moeten afwachten of we die discussie nog gaan voeren. Als we de toeslag nu in de boeken houden, denk ik dat we dat debat kunnen voeren op het moment dat er nieuw rijksbeleid is. We krijgen die discussie dan in ieder geval hier terug. In het andere geval moeten we dat maar afwachten.

Wethouder NIEUWENBURG: Het college neemt daar op dit moment een ander standpunt over in. Dat is ook om de doodeenvoudige reden dat de gemeenteraad dit bij het minimabeleid zo heeft vastgesteld.

Mevrouw HOFFMANS: De heer Snoek brengt mij een beetje op een idee. Waarom hebt u er nu precies bezwaar tegen om de langdurigheidstoelage nu vast te houden? Bij de discussie die u noemt, kunnen we immers alsnog beslissen om het op een andere manier in te richten.

Wethouder NIEUWENBURG: Wij hebben een minimabeleid vastgesteld waar dit bedrag van 170.000 euro aanvankelijk niet in zat. U hebt daar zelf een raadsvoorstel over ingediend. Daar heb ik respect voor. U hebt daar echter zelf ook een limiet aan gesteld. Daar geven we op deze manier invulling aan.

Mevrouw HOFFMANS: Het is dus een politieke keuze.

Wethouder NIEUWENBURG: Dat klopt.

Mevrouw KERBERT: Ten tijde van het amendement was de verwachting dat er nog landelijk beleid zou komen. Daarom hebben we het op deze manier ingestoken. Volgens mij is er op dit moment geen reden om aan te nemen dat dat verandert.

Burgemeester SCHNEIDERS: Ik wil graag ingaan op twee moties. Allereerst is dat de motie van de Actiepartij die voorstelt om arken in de Waarderhaven uit te kopen. Het college vindt die motie prematuur. Laten we afwachten of er op 1 september voldoende draagvlak bij de bewoners is. We kunnen het project dan uitvoeren zoals het gedurende een aantal jaren zorgvuldig is voorbereid. Als dat op 1 september niet het geval is, zijn er mogelijkheden om naar alternatieven te kijken. We ontraden dus die motie.

De heer VRUGT: Ik gaf in mijn eerste termijn al even aan dat ik het opmerkelijk vindt dat bij de argumentatie staat dat dit 4,6 miljoen euro zou kosten. Ik heb toen technisch nagevraagd waar dit bedrag vandaan kwam en hoe het onderbouwd is. Het antwoord was dat de betreffende ambtenaar op vakantie is. Kennelijk kan dan ook niemand anders daar antwoord op geven. Hoe kijkt u daar zelf tegenaan? Er staat een bedrag dat na navraag niet onderbouwd kan worden. Ik vond het bedrag vrij exorbitant.

Burgemeester SCHNEIDERS: Dat is niet zo relevant, mijnheer Vrugt.

De heer VRUGT: Dan moet u het ook niet in uw antwoord laten opnemen.

Burgemeester SCHNEIDERS: Eerlijk gezegd heb ik dat antwoord ook niet gezien. Ook het feit dat een ambtenaar ziek of op vakantie is, lijkt mij niet zo relevant. We hebben nu

jarenlang aan dit project gewerkt. Uitgangspunt is natuurlijk dat we het uitvoeren. Als op een gegeven moment blijkt dat dat niet kan wegens onvoldoende medewerking van bewoners, zullen we op dat moment moeten kijken wat de alternatieven zijn. Op dat moment is het relevant om met precieze bedragen te gaan werken. Als hier een exorbitant bedrag staat, lijkt me dat een slag in de lucht. We moeten daar dan niet al te veel waarde aan hechten.

De heer VRUGT: Waarvan akte. Richting mijn collega's wil ik er dan alsnog op wijzen dat we hier wel naar moeten willen kijken. Wie weet pakt deze aanpak aan het eind van de rit immers wel goedkoper uit. Hoe kijkt u hier als portefeuillehouder tegenaan?

Burgemeester SCHNEIDERS: U kent die hele geschiedenis. Dat geldt voor het merendeel van de raad, in ieder geval voor dat deel dat in de vorige periode ook al in de raad zat. We hebben alle alternatieven al tegen het licht gehouden, inclusief het uitkoopscenario.

De heer VRUGT: Dat was vijf jaar geleden.

Burgemeester SCHNEIDERS: Ja, precies.

De heer VRUGT: De wereld staat niet stil, en zeker daar niet. Althans, daar staat de wereld misschien juist wel heel erg stil.

Burgemeester SCHNEIDERS: Toen lagen berekeningen voor van ongeveer 300.000 euro per ark. Als de bewoners nu zeggen dat ze ook wel 150.000 euro accepteren, is dat een ander verhaal. Ik geloof echter niet dat de bewoners dat zomaar zullen zeggen. Laten we nou rustig afwachten. De voorgaande sprekers spraken over rustig en degelijk bestuur. Dat lijkt me veel beter dan dit project tussentijds op een andere leest te schoeien. Ik zou dat een heel verkeerd signaal vinden naar de bewoners. Laten we in september rustig afwachten. Dat is een datum die direct in het verschiet ligt.

Dan kom ik op de motie van de VVD die ervoor pleit om de toeristenbelasting te bevriezen. De VVD geeft daarbij een aantal overwegingen mee. De eerste overweging is dat toerisme van levensbelang is voor de stad Haarlem. Daar is het college het zeer mee eens. Dat is dan ook de reden dat we Citymarketing in het leven hebben geroepen. Daarvoor stellen we ook subsidie beschikbaar. Daarbij moeten we verder aantekenen dat Citymarketing nog maar een paar jaar bestaat en nu eindelijk flink op stoom begint te komen. Citymarketing krijgt te maken met de kortingen die worden doorgevoerd op de gesubsidieerde instellingen. Er wordt dus al gekort op het budget van Citymarketing. Het lijkt ons niet zo verstandig om daar nu een korting bovenop te doen. Misschien vindt u het aanmatigend, mijnheer De Jong, maar u zegt dat u vanmiddag een mailtje kreeg van een hotelier. Daarom zou u nu deze motie ingediend hebben. Misschien komt er mogen wel een mailtje van een winkelier en vervolgens een motie van iemand anders. Zo moeten we dat volgens mij niet doen. Je moet hiervoor goed overleg plegen met branches en kijken wat Citymarketing voor hen betekent. Je moet ook kijken wat Citymarketing doet voor al die branches in de stad. Het lijkt ons wat kort door de bocht om een mailtje van een hotelier te vertalen in een motie, om vervolgens te korten op het budget van Citymarketing. Wij vinden dat geen goede manier van besturen.

De heer DE JONG: Ik heb deze motie niet opgesteld op basis van een mailtje van een hotelier.

Burgemeester SCHNEIDERS: Dat zei u net wel.

De heer DE JONG: Het heeft er zeker toe bijgedragen. U weet echter dat de VVD zich al drie jaar verzet tegen de verhoging van de toeristenbelasting. In de eerste twee jaren had dat succes. Vorig jaar heb ik daar het onderspit in moeten delven en nu weer. De VVD houdt niet van deze belasting. Wij willen er daarom graag wat aan doen. Ik kan u verklappen dat in het verkiezingsprogramma van de VVD wordt voorgesteld om deze belasting geheel af te schaffen.

Burgemeester SCHNEIDERS: Hetzelfde pleidooi is denk ik te houden over de reclamebelasting. Die treft bijvoorbeeld de winkeliers. En dat geldt voor alle vormen van belasting.

De heer DE JONG: Ik had het echter over de toeristenbelasting.

Mevrouw VAN ZETTEN: Ik wil nog wel even ingaan op wat de burgemeester zegt. Dat mailtje kwam van de heer Drees. Hij is ook voorzitter van Koninklijke Horeca Haarlem, geloof ik. Het is dus niet zomaar iemand. De zorgen van de heer Drees zijn bovendien heel herkenbaar. Wij willen daar graag over meedenken. Hoe kijkt u daar tegenaan? Wij willen natuurlijk luisteren naar de geluiden uit de stad. U wijst dit voorstel van de VVD van de hand omdat Citymarketing belangrijk is voor het lokken van toeristen. Kunt u dan niet met een voorstel komen om nog eens even met die branches te gaan praten? Bij de begroting kunt u dan nog met een ander voorstel komen, met een betere dekking. Is dat geen beter idee?

Burgemeester SCHNEIDERS: Nee. Ik praat namelijk heel regelmatig met die branches. Dat weet u. We hebben in Haarlem de Centrum Management Groep. Daar ben ik voorzitter van. Ook is er een adviesgroep van Citymarketing. Daarin praten we regelmatig met deze branches. Al die verschillende partijen in de stad – niet alleen hoteliers, maar ook winkeliers en de cultuursector – dragen op een bepaalde manier bij. Ze hebben allemaal baat bij Citymarketing. Ik vind het dus wat kort door de bocht om nu uitsluitend voor de hoteliers een uitzondering te maken. Dat lijkt me geen goed signaal. Dat lokt uiteraard ook signalen uit van andere organisaties die indirect meebetalen aan Citymarketing. Ik denk dat we dat niet op deze manier moeten doen.

Mevrouw VAN ZETTEN: Zo bedoel ik het helemaal niet. Het gaat nu om de toeristenbelasting. Kunt u de zorg daarover niet delen? En kunt u er niet op een andere manier voor zorgen dat die belasting niet van €2,60 naar €3,00 gaat? Als je met een gezin naar Haarlem komt, is dat namelijk best veel geld. Kunt u niet met een andere dekking voor dit gat in de begroting komen?

Burgemeester SCHNEIDERS: Het college komt met een begroting. Daarin zitten dekkingen in de vorm van besparingen, maar ook in de vorm van inkomsten. Deze verhoging van de inkomsten drukt niet op Haarlemmers, maar op mensen die de stad bezoeken. Het gaat daarbij om €0,40 per nacht extra. Dat is nogal wat. Exorbitant noemt de VVD dat. Als we deze verhoging niet doorvoeren, valt er een gat in de begroting. We moeten dan een totale afweging maken over hoe we dat gat dekken.

De heer SCHRAMA: Het is natuurlijk niet voor niets dat wij aan het eind van de eerste termijn aandacht hebben gevraagd voor ondernemers die het wegens slecht weer heel moeilijk hebben. Als je in de stad loopt, zie je hoeveel zaken er momenteel failliet gaan. Het college neemt nu de beslissing om de toeristenbelasting te verhogen. Ik hoop dat u dat in overleg met de ondernemers gedaan hebt en dat u daar goede argumenten voor hebt. Ik twijfel daaraan. Daarom dienen wij de motie mede in. We moeten heel zorgvuldig omgaan met ondernemers in de komende jaren om te voorkomen dat ze omvallen. Elke steun daarbij is welkom. Elke tegenvaller is geen goed signaal.

Burgemeester SCHNEIDERS: Daar zijn wij het heel erg mee eens. Het is zeer belangrijk dat er ondernemers zijn in onze stad, dat er toeristen komen en dat er omzet gemaakt wordt. Maar wie hebben het moeilijk? Het zal best zo zijn dat ook hoteliers het niet erg gemakkelijk hebben. Vandaag is er nog aan gerefereerd dat er gelukkig nog steeds een tekort is aan hotelbedden in de Amsterdamse regio. Bij de hotels valt het dus nog wel mee – niks ten nadele van het feit dat ook daar de crisis voelbaar zal zijn. Winkeliers hebben het naar mijn idee nog veel zwaarder. Zij betalen wel de reclamebelasting. Ik vind het dus wat lastig uit te leggen als we voor de hoteliers deze uitzondering maken, terwijl we de winkeliers ongemoeid laten. Het voert wat ver om deze discussie nu helemaal uit te

diepen, maar ik vind het naar andere groepen in de stad die het moeilijk hebben een misschien wel erg gemakkelijk gebaar.

De VOORZITTER: Ik heb het idee dat de wederzijdse standpunten wel gewisseld zijn.

De heer SNOEK: Ik vind het verzoek van de indieners aan het college om bij de begroting een alternatief voorstel uit te werken wat prematuur. De heer Schrama zegt dat het college besluit om de toeristenbelasting te verhogen, maar dat doen wij als wij straks instemmen met de kadernota. De juiste procedure lijkt mij dat u de motie in stemming brengt. Als ze wordt aangenomen, stopt u de verhoging van de toeristenbelasting. Als ze niet wordt aangenomen, voert het college de kadernota uit zoals geschreven staat. De burgemeester hoeft dan ook geen alternatief voorstel bij de begroting neer te leggen.

Burgemeester SCHNEIDERS: Eens.

De VOORZITTER: Wethouder Van der Hoek maakt geen gebruik van zijn termijn. Wij kunnen dus overstappen naar de laatste wethouder, de heer Van Doorn.

Wethouder VAN DOORN: Er is een procedurevoorstel gedaan door D66 inzake de mogelijkheden voor het Houtmanpad. D66 stelt voor dat aankomende maandag cijfermateriaal wordt aangeleverd, om dat vervolgens op donderdag 4 juli in een extra commissievergadering te bespreken. Ik ga niet over de commissievergadering. Daar gaat u over. Ik sta in ieder geval voor u klaar. Ook zorg ik ervoor dat er maandag voldoende informatie beschikbaar is om over de cijfers te kunnen spreken en voor u om daar afwegingen in te maken.

Sociaal Lokaal diende een motie over fietstarieven in. Ik zal de laatste zijn om te beweren dat er nooit een tarief komt voor fietsparkeren. Ik vind dit echter niet het moment om deze tarieven in te voeren. Belangrijker nog is dat er na het reces een fietsparkeernota komt. Dit punt kan daar onderdeel van zijn als u dat wenst. Het lijkt me goed om dit daarbij te betrekken. U kunt dan het vraagstuk rondom fietsparkeren integraal beoordelen, in plaats van nu op basis van een enkelvoudig voorstel waar wij al op hebben gereageerd. Motie 20 gaat over de 2 miljoen euro voor het programma Beheer en Onderhoud. U stelt voor om een deel daarvan aan de Waarderweg te besteden. Ik denk dat het een taak van het college en ondergetekende is om te zorgen voor financiering voor de Waarderweg.

De heer VAN DE MANAKKER: Inclusief de Waarderbrug, neem ik aan.

Wethouder VAN DOORN: Ik heb het over de Waarderweg.

De heer VAN DE MANAKKER: Deze motie gaat iets verder, wethouder.

Wethouder VAN DOORN: Dat heb ik gezien. Dit is echter de eerste taak waarvoor wij nu staan. Ik kom daar zo nog op terug in het kader van andere vragen die aan mij gesteld zijn. De middelen die gemoeid zijn met het programma Beheer en Onderhoud bedroegen in een eerder stadium 4 miljoen euro op structurele basis. De raad heeft lang over het amendement daarover nagedacht. Ik ben er dus niet voor om dat budget aan te passen. GroenLinks stelde een vraag over het duurzaam inkoopbeleid. Op dit moment koopt Haarlem bijna 100% duurzaam in. Ik denk daarom dat wij voldoen aan datgene wat u als raad als norm hebt gesteld. We proberen het percentage zo hoog mogelijk te houden. Ik denk dat er geen veranderingen te verwachten zijn die dat percentage doen verlagen.

Mevrouw SIKKEMA: We zijn natuurlijk heel blij met dit antwoord. Kunt u in de commissie Beheer meer vertellen over wat daar allemaal onder valt?

Wethouder VAN DOORN: Dat kan. Ik ben bereid daar nadere informatie over te verstrekken.

D66 vroeg inzake de Waarderweg wanneer ik wist dat het geld weg was. Het geld is natuurlijk niet weg. Het is gebruikt als dekking voor de situatie rondom de fly-over. Desalniettemin is de vraag duidelijk. Dit werd aan mij op 2 november bekendgemaakt. Ik heb u daarover al het een en ander verteld in de afgelopen week. Bij de start van de vergadering heb ik aangegeven dat ik graag bereid ben u schriftelijk nader te informeren over andere zaken. Ik zou me kunnen voorstellen dat als u nadere vragen hebt, u die aan

mij kenbaar maakt. Ik neem ze dan mee in een schriftelijke reactie, en wel zo vroeg dat die schriftelijke reactie ruim voor de start van de raadsvergadering op 4 juli bij u bekend is. Zo kunt u overwegen wat u daarmee wenst te gaan doen.

Mevrouw VAN ZETTEN: Wat bedoelt u met die nadere vragen? Welke vragen denkt u dan te gaan beantwoorden?

Wethouder VAN DOORN: Als u vraagt wanneer ik geïnformeerd ben, kan ik me voorstellen dat uw vervolgvraag is wanneer ik u geïnformeerd heb. Wellicht hebt u ook nog andere, technische vragen.

Mevrouw VAN ZETTEN: Ik kom dan nog even terug op die excuusbrief van vanochtend. Daarin staat dat u gisteren hebt aangegeven dat u zich hebt vergist. Ik heb dat niet gehoord, hoor.

Mevrouw SIKKEMA: Dat heeft wethouder Van Doorn gisteren heel expliciet gezegd. Ik ben het met u eens dat hij het woord excuses niet gebruikt heeft. Ik vind het ook terecht dat u net gevraagd hebt of hij dat woord nogmaals in de raad wilde herhalen. Gisteren heeft hij wel degelijk aangegeven dat hij vorig jaar bij de begroting een fout heeft gemaakt.

Mevrouw VAN ZETTEN: Eerlijk gezegd kan ik me dat uit de hele woordenstroom niet meer voor de geest halen.

Mevrouw SIKKEMA: Bij iets wat u zo belangrijk vindt, hebt u dus niet geluisterd. Dat vind ik toch wel bijzonder.

Mevrouw VAN ZETTEN: Dat is inderdaad heel bijzonder. Ik ben eerlijk gezegd ook wel een beetje teleurgesteld. Ik was benieuwd welke schriftelijke vragen wij dan nog zouden moeten stellen. De wethouder heeft al aangegeven dat hij zo spoedig mogelijk een feitenrelaas aan de raad wil presenteren. Ik neem aan dat dat ook maandag tevoorschijn komt. Wat verstaat u onder een feitenrelaas?

Mevrouw BOSMA: De wethouder gaf net aan dat hij op 2 november 2012 al wist dat het geld weg was. Volgens mij hoeven we niet tot volgende week te wachten om aan de wethouder te vragen waarom hij er zo lang mee gewacht heeft tot hij dit feit aan ons voorlegde.

Wethouder VAN DOORN: Ik zal die vraag meenemen in mijn schriftelijke beantwoording.

Mevrouw BOSMA: Waarom kunt u daar nu geen antwoord op geven?

Wethouder VAN DOORN: Ik vind het verstandig om dat in het totale verhaal schriftelijk mee te nemen. Zo kan ik aan u duidelijk maken waarom de dingen zijn gebeurd zoals ze zijn gebeurd. U kunt dan vervolgens wegen wat u daarvan vindt. Als we nu een discussie krijgen die lijkt op de discussie van afgelopen woensdag, vind ik dat geen goede bijdrage aan een feiteninventarisatie en aan meningsvorming van uw zijde. Ik wil u het gevoel geven dat u alles weet wat u wilt weten.

Mevrouw BOSMA: Ik denk dat het juist goed is om daar in dit debat antwoord op te krijgen.

De VOORZITTER: Ik herinner mij dat de wethouder aangeboden heeft om een stand van zaken op te maken. Ik begreep dat die er voor maandag ligt en dat dit punt daarna aan de orde zal komen. In die zin werd ik verrast door de heer De Jong, die heel specifieke vragen stelde die de heer Van Doorn nu beantwoordt.

Mevrouw VAN ZETTEN: In aanvulling op mevrouw Bosma stel ik toch wel prijs op dat antwoord. Tot mijn verrassing hoor ik nu dat u dit op 2 november al wist. Het lijkt mij vrij eenvoudig om antwoord te geven op de vraag waarom u dit toen niet direct hebt verteld. Waarom hebt u ons op 7 november nog voorgespiegeld dat er 7,8 miljoen euro over was om de Waarderweg en de Schoterbrug zoals afgesproken uit te voeren? We hebben toen immers niet voor niets hoopvol een motie ingediend. Die is ook aangenomen. Op dat moment wist u echter al dat u dat geld helemaal niet had. Het gaat

dan toch om vertrouwen. U kunt nu best even uitleggen waarom u toen niks zei. Dat is toch helemaal niet zo moeilijk? Daar heb ik helemaal geen feitenrelaas voor nodig.

Wethouder VAN DOORN: Als ik deze vraag ga beantwoorden op de uitgebreide wijze die gevraagd wordt, val ik wederom terug op het noemen van gebeurtenissen die zich in die periode en ook in de afgelopen maanden hebben afgespeeld. Er zijn ook veel brieven verschenen. Er is correspondentie geweest en er zijn verslagen gemaakt van gesprekken die hebben plaatsgevonden. Ik vind het verstandiger om dat in één keer bij u aan te leveren en u te laten bepalen wat u daarvan belangrijk genoeg vindt om in uw afweging mee te nemen. Als ik de vraag waarom ik dat toen zo gedaan heb nu beantwoord, ben ik verplicht alle details nu op mondelinge basis te verstrekken. Ik vind dat op dit moment niet verstandig.

Mevrouw VAN ZETTEN: Ik vind dat toch vervelend. Ik heb hier al vele malen naar gevraagd. Op basis van de correspondentie die ik al had, constateerde ik al dat u volgens mij een vergissing begaan had. Dat geeft u pas vanochtend expliciet toe, in uw excuusbrief. Nu moeten we ineens weer brieven ontvangen met daarin een feitenrelaas. Ik heb liever dat u het gewoon zelf vertelt.

Mevrouw SIKKEMA: Voorzitter, volgens mij moeten we een keuze maken. Anders gaat het weer heel lang heen en weer met welles-nietes.

De VOORZITTER: Ik wil graag een voorstel doen. Een herhaling van het vorige debat is niet opportuun. De nieuwe gegevens zijn de twee data die genoemd zijn. Daar werd om gevraagd en er is een antwoord op gekomen. Wat wil de raad nu? Kunt u daar een voorstel voor formuleren?

De heer DE JONG: De VVD wil nu graag schorsen. Ze roept de fractievoorzitters van de coalitiepartijen bij elkaar.

De VOORZITTER: Er ligt een schorsingsverzoek.

Mevrouw VAN ZETTEN: Voor we gaan schorsen, wil ik toch graag expliciet van de wethouder weten met wat voor soort feitenrelaas hij komt en welke documenten we daarin kunnen terugvinden. Dat vind ik toch wel heel erg belangrijk.

Mevrouw SIKKEMA: Dan vraag ik mij af waarom we aan het begin van de vergadering...

De VOORZITTER: Dames en heren, wilt u niet door elkaar roepen? Dat helpt niet. Er is verzocht om een schorsing. De regels zeggen dat er dan geschorst wordt. Hoe lang hebt u nodig, mijnheer De Jong?

De heer DE JONG: Vijf minuten.

De VOORZITTER: De vergadering is geschorst. [20.55 – 21.50 uur]

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering. Ik geef het woord aan de heer De Jong.

De heer DE JONG: Mevrouw Bosma neemt het even van mij over.

Mevrouw BOSMA: We hebben uitgebreid geschorst en het over deze zaak gehad. We hebben de wethouder al twee keer gevraagd om een verklaring te geven voor het feit waarom het zo lang geduurd heeft voordat hij naar ons toekwam om uit te leggen waarom het geld weg is. Ondanks dat hebben we hem nogmaals verzocht daarvoor in deze kamer een verklaring te geven. We zijn tot een conclusie gekomen. Ik wil de wethouder toch graag nogmaals de gelegenheid geven om alsnog een antwoord te geven op de vraag die is voorgelegd in dit debat.

Wethouder VAN DOORN: Ik heb hier een feitenrelaas. Dat is twee keer een A4'tje lang. Dat is nog zonder het commentaar, dus dat zal ik er zo bij geven. Daardoor zal het wat langer worden. Ik hoop dat u mij de gelegenheid geeft om mijn verhaal af te maken. Daarna kunt u, als u dat wenst, daar vragen over stellen. Die beantwoord ik dan graag. Het zal niet kort zijn, maar ik denk dat dit is wat u wilt. Ik ben heel graag bereid om u dat te geven.

Op 16 maart 2012 is er overleg geweest tussen de heren Schneiders, Remkes, Van Doorn en mevrouw Post van de provincie. Toen is in de eerste plaats afgesproken dat de 4 miljoen euro tekortsubsidie, besteed aan de fly-over, terug moest naar de provincie. Het aanbestedingsvoordeel van circa 7 miljoen euro zou gelijkelijk worden verdeeld. Ik wijs u erop dat het aanbestedingsvoordeel tot stand was gekomen door de onderhandelingsinzet van de gemeente Haarlem in de richting van derden teneinde een zo goedkoop mogelijke aanpak te krijgen van de fly-over. De provincie zou haar deel, toen nog circa 3,5 miljoen euro en op dit ogenblik zoals u weet 3,8 miljoen euro, besteden aan het Haarlemse regionale project dat de regionale bereikbaarheid verbetert. De letterlijke tekst was toen: "De aanbesteding van het werk is daarenboven ten opzichte van de raming gunstig uitgevallen. Afgesproken is dat 50% van het projectresultaat terugvloeit naar de provincie. Wij reserveren deze middelen voor een Haarlems regionaal project dat voldoet aan de eisen die wij daaraan zullen stellen." Dat was een succes. Het betekende dat de 3,5 miljoen euro van de provincie boven tafel bleef ter besteding van een werk dat wij konden aanleveren. Zoals u weet, is dat later de Waarderweg geworden. Dit bestuurlijk overleg is geaccordeerd door het college van GS middels de brief van 27 april 2012, die u kent, en de brief van het college van Haarlem van 11 september 2012; ook die kent u. Vervolgens vond een bestuurlijk overleg plaats op 31 oktober 2012. Dat was een bestuurlijk overleg tussen gedeputeerde Post en ondergetekende. Op 2 november, een paar dagen later, kreeg ik een e-mail van degene die mij ambtelijk heeft bijgestaan bij dat gesprek. Daarin stond dat ik erop moest letten dat het mogelijk was dat de provincie een andere uitleg gaf aan wat er in dat gesprek was gebeurd dan ik. Dat was dus op 2 november, de datum waarnaar u vroeg. Op 7 november vond de raadsvergadering plaats waarin ik de informatie heb gegeven waarover we gisteren en afgelopen maandag hebben gesproken, en waarnaar u vroeg. Op 19 november was er een ambtelijk overleg. Daarin gaf de provincie aan dat ze de interpretatie van de afspraken tussen mevrouw Post en de heer Van Doorn in een brief wilde laten vastleggen. Geadviseerd werd dat de heer Van Doorn mevrouw Post belde als hij het niet eens was met de zienswijze van mevrouw Post. Dat was op 19 november, dus na de raadsvergadering van 7 november. Op 22 november kwam er een ambtelijke bevestiging aan de provincie dat ondergetekende zou bellen met mevrouw Post. Op 22 en 23 november nam het secretariaat van mevrouw Post contact op met dat van mij om te zoeken naar een belmoment. Daar werd door mevrouw Post niet op gewacht, want op 26 november, in diezelfde week, besloot mevrouw Post alsnog de provinciale brief te versturen. Die werd hier op 27 november ontvangen en daarin is de interpretatie van het gesprek tussen mevrouw Post en mij vastgelegd. De inhoud van die brief was als volgt. De provincie besteedt haar aanbestedingsvoordeel van 3,6 miljoen aan de verbreding van de Waarderweg en de Schoterbrug. De gemeente besteedt haar aandeel van 3,6 miljoen euro eveneens aan dat project. Vanaf dat moment heb ik meerdere malen met mevrouw Post gebeld, maar er ontstond geen contact. Wat doe je op zo'n moment? Je spreekt de voicemail in. Je zegt dan dat je zo snel mogelijk wilt praten, omdat de brief niet overeenkomstig is hetgeen afgesproken werd. Op dat moment en ook daarna vond veel ambtelijk contact plaats. Daarin is aangegeven dat de afspraak niet was zoals wij die zagen. We zochten naar een manier om er via een gesprek met elkaar uit te komen. Dat heeft zich in de tussenliggende periode afgespeeld.

Op 28 februari kon er niet langer gewacht worden. Toen ging namens ons een brief uit waarin stond hoe wij tegen de afspraken aankeken. Ten eerste wordt daarin de verbreding van de Waarderweg benoemd als het Haarlemse regionale project ter verbetering van de bereikbaarheid van de Waarderpolder. Ten tweede is het gemeentelijke deel van het aanbestedingsvoordeel niet beschikbaar. Ten derde kan de verbreding van de Waarderweg in twee varianten tot stand komen. De eerste variant, tot de A. Hofmanweg, kan voor 2,6 miljoen euro worden uitgevoerd. Dat past binnen het beschikbare budget

van 3,79 miljoen euro. De tweede variant is verkeerskundig beter en past binnen de door de raad aangegeven politieke ruimte. Verbreding tot aan de Schoterbrug kost naar schatting 4,5 miljoen euro. We hebben daar later nog eens met elkaar over gesproken. In de brief vragen wij of de provincie een mogelijkheid ziet tot verhoging van het beschikbare budget van inmiddels 3,8 miljoen euro tot 4,5 miljoen euro. Dat betekent dat er nog eens 700.000 euro bij moet. Ook daar bent u van op de hoogte gesteld. In februari 2013 heb ik opdracht gegeven om te starten met de ambtelijke voorbereidingen voor de verbreding van de Waarderweg. Ik heb dus een projectopdracht laten uitgaan met twee varianten, en een conceptkredietaanvraag. Op 7 maart vraagt de provincie ons, anders dan op dat moment verwacht, om te komen met een bestuurlijke financiële bijdrage van de gemeente Haarlem. Dat gebeurde op 7 maart 2013. Dat was de eerste keer dat de provincie uitsprak – tegen eerdere ambtelijke en bestuurlijke contacten in – dat ze wilde dat de gemeente Haarlem zelf een bijdrage leverde aan de verbreding van de Waarderweg. Op dat moment zijn door mij de ambtelijke werkzaamheden ten behoeve van de projectopdracht en de kredietaanvraag opgeschort. Ik heb u dat middels een brief aan de commissie Beheer ook meteen laten weten. Ik heb dat ook besproken in de commissie Beheer op 20 maart 2013.

Op 21 maart 2013, een dag later, lag er een raadsnotie waarin het college werd opgedragen om op uiterlijk 15 april het resultaat van het overleg met de provincie over de financiering van de Waarderweg bekend te maken, en dit resultaat ter bespreking voor te leggen aan de eerste commissie Beheer na 15 april.

Op 28 maart, een week later, werd wederom geconcludeerd dat eerst bestuurlijk overleg tussen de heer Van Doorn en mevrouw Post nodig was om ambtelijk verder te kunnen.

Op mijn initiatief is contact opgenomen met mevrouw Post. Dat leidde niet tot snel contact. Uiteindelijk heeft dat geleid tot een afspraak op 17 mei. De afspraak was dat we daar met twee bestuurders en twee ambtelijk medewerkers zouden zijn. We kwamen daar aan, en vervolgens zei mevrouw Post dat ze onder vier ogen met mij wilde spreken. Zij vroeg of dat kon. Natuurlijk kon dat. We praatten dus onder vier ogen met elkaar. U kent de uitslag daarvan. Die heb ik u de vorige keer meegedeeld. Mevrouw Post zei daarbij dat zij vond dat ik die 3,8 miljoen euro moest betalen. Ik heb gezegd dat dit niet kon omdat ik daarover niet geïnformeerd was, en dat we dus een probleem met elkaar hadden. Daar kwamen we op dat moment niet met elkaar uit. We zijn dus handenschuddend uit elkaar gegaan. We zouden allebei nadenken over hoe we dit zouden oplossen. Hier staat 24 mei, maar volgens mij is het op 23 mei geweest, zes dagen later, dat ik de commissie Beheer mondeling informeerde over het verloop van het gesprek en mijn positie daarin. Ik heb gezegd dat ik dit aan het college zou melden. Ook heb ik er meteen bij gezegd dat als we er niet uit zouden komen, een oplossing na overleg met het college zou kunnen zijn om te zoeken naar een manier om het probleem te verbreden naar de aanpak van de hele oostelijke randweg. Zo zouden we gemakkelijker een financiële dekking met elkaar kunnen vinden. Daar heb ik u als commissie en vervolgens ook als raad over geïnformeerd. Vervolgens heb ik nog een aantal brieven aan u verzonden waarin deze zaak is uitgelegd. Daarmee hebt u het hele stappenplan van mij gehoord, met heel veel data en heel veel informatie. Dat had ik u graag willen toezenden, inclusief een schriftelijke uitleg van datgene wat ik net gezegd heb.

Mevrouw BOSMA: U geeft inderdaad een heel feitenrelaas bij de correspondentie die er geweest is. Dat relaas bevat echter geen nieuwe feiten. Nadat wij u diverse malen gevraagd hebben om geïnformeerd te worden over die correspondentie hebt u die naar ons toegestuurd. U hebt een groot aantal data genoemd. Al in de brief van 27 april 2012 van de provincie – meer dan een jaar geleden – is door de provincie aan u gemeld dat het aanbestedingsvoordeel van 3,5 miljoen euro van de gemeente bestemd moest worden voor de verdubbeling van de Schoterbrug en de Waarderweg. Dat is nog eens bevestigd in

de brief van 27 november van vorig jaar. U hebt nu gezegd dat dit een vergissing was. In de tussenliggende tijd hebt u bevestigd wat al in die brieven stond. Nu geeft u aan dat u tijdens de begrotingsbehandeling, namelijk op 2 november, eigenlijk al wist dat u dat geld niet had. U wist echter een halfjaar daarvoor al uit de gegevens van de provincie dat dat de gemeentelijke bijdrage was. Dat is nooit veranderd. U hebt pas vele maanden na die begrotingsbehandeling, in maart, bekendgemaakt dat dit geld er niet was. Wij hebben nog maanden zitten trekken om erachter te komen hoe dat precies zat. In uw feitenrelaas van vanavond zegt u daar helemaal niets nieuws over. U suggereert alleen dat u dit pas in maart wist, terwijl u het een jaar daarvoor al wist. Dat vind ik toch een beetje vreemd. Mevrouw SIKKEMA: Ik heb een aanvullende vraag. Eerder op de avond gaf u aan dat dit vanaf 2 november bij u bekend was. Ik hoor nu dat u op 2 november een e-mail van een ambtenaar kreeg waarin stond dat het zo zou kunnen zijn dat er een verschil van inzicht was met de provincie. Ik vind dat iets anders. Zoals u het net zei, klonk het alsof u op 2 november al zeker wist dat dat het geval was. Dat was echter dus het begin van wat daarna kwam.

Wethouder VAN DOORN: Dat klopt.

Mevrouw LANGENACKER: Oké, het was dus een e-mail van een ambtenaar. Waarom koos u ervoor om bij de begrotingsbehandeling van 7 november geen twijfel uit te spreken over de vraag of het volledige bedrag beschikbaar was?

Wethouder VAN DOORN: Voor mij was er op dat moment geen definitieve zekerheid over hoe de situatie eruit zag. Er was twijfel, maar geen zekerheid. Overigens werd mij in de raad ook niet gevraagd of wij dat bedrag beschikbaar hadden. Ik heb uitgelegd dat wij als gemeente bereid waren bij te dragen aan de totstandkoming van de Waarderweg. Toen heb ik de uitspraak gedaan die ik later in uw richting heb betreurd. Uw vraag is of ik op dat moment de kennis had dat het geld absoluut niet beschikbaar was. Het antwoord is nee; er was op dat ogenblik in mijn richting slechts twijfel geuit. Je kunt dan twee dingen doen. Je kunt dat meteen melden. Ik vond de feiten niet ver genoeg gaan om daarvan uit te gaan. Dat is anders dan wat u veronderstelt, mevrouw Bosma. Ik kende het standpunt van de provincie, maar op dat ogenblik waren wij met elkaar in gesprek. Er vond dus een onderhandeling plaats over hoe we nou zouden komen tot realisatie van de Waarderweg op de kortst mogelijke termijn. We hadden daarin een aantal uitgangspunten te kiezen. Uitgangspunt voor het gesprek tussen de toenmalig commissaris van de koningin, de heer Remkes, mevrouw Post, de heer Schneiders en ik was dat we die 3,8 miljoen euro konden inzetten ten behoeve van de Waarderweg. In dat gesprek werd echter duidelijk dat we dat niet zouden gaan halen. We hebben er behoefte aan gehad om de relatie met de provincie goed te houden. Daarom moesten we toen vaststellen dat we dat geld alleen nog maar konden gebruiken voor het afdekken van het tekort op de fly-over. Dat was toen de conclusie. Dat geld was dus toen niet meer beschikbaar.

Mevrouw BOSMA: Zoals nu gebleken is, wist u dat natuurlijk al op 2 november. U zegt nu dat u dat niet meteen gemeld hebt. Het is nu juni. Over zo'n belangrijke zaak dient u de raad natuurlijk te informeren. U hebt dat al die tijd gewoon niet gedaan, alsof u niet wist dat u dat aanbestedingsvoordeel van 3,8 miljoen euro zou moeten besteden. Dat is u echter van meet af aan duidelijk geweest.

Wethouder VAN DOORN: Ik denk dat de situatie iets anders was. Er was op dat moment geen probleem over die 3,8 miljoen euro. Er was een ander vraagstuk, namelijk de dekking van de aanleg van de Waarderweg. De enige manier om die tot stand te brengen, was door in overleg te treden met de provincie. Wij wisten toen we daarover gingen onderhandelen dat we afhankelijk waren van de inzet van de provincie zelf. Daarom hebben we de provincie gevraagd om 700.000 euro extra. Uit die brief kunt u afleiden dat wij toen van oordeel waren dat het geld er van de zijde van de provincie nog aan zou kunnen komen.

Mevrouw BOSMA: U had dat geld in huis, omdat dat het aanbestedingsvoordeel was dat u binnenshuis mocht houden voor dat doel. De provincie heeft een aanbestedingsvoordeel van 3,8 miljoen euro teruggekregen. Ze heeft dat bestemd voor de Waarderweg. U had dat deel ook in huis en had het daar ook voor moeten bestemmen. Dat is al heel lang bekend.

Mevrouw VAN ZETTEN: Het wordt een beetje een herhaling van zetten. Voor ons is een aantal zaken belangrijk. Op 2 november kreeg u al een waarschuwing, en u had ook in maart en in oktober al een gesprek gevoerd. U zegt dat wij niet hebben gevraagd of u dat geld had. Hoe ga je als college om met de stad? Het geeft actief informatie over hoe het staat met de financiën. Ik kom ook telkens tot een herhaling van mijn zetten. Er verstrijken elke keer weer maanden tussen afspraak, overleg en een brief. Ik denk dan: waarom moet het elke keer zo lang duren? Wij zijn namelijk de hoofdstad van de provincie Noord-Holland. Het provinciebestuur bivakkeert eigenlijk om de hoek. U zegt een paar keer dat het zo moeilijk was om een afspraak met mevrouw Post te maken en dat u haar niet kon bereiken. U woont ook in deze stad, u springt op uw fiets en staat daar voor de deur. Het is mij ook gelukt om bij mevrouw Post binnen te komen. Kunt u misschien nog even uitleggen hoe u uw relatie ziet met in feite een belangrijke buurvrouw hier in Haarlem?

Mevrouw SCHOPMAN: Er zijn twee dingen waar we graag nog wel wat duiding bij willen hebben. Op 2 november zegt een ambtenaar: let op, want hier wordt een andere uitleg aan gegeven. Waar kwam die informatie van die ambtenaar dan vandaan?

Wethouder VAN DOORN: Uit ambtelijk overleg. Er vindt zeer regelmatig ambtelijk overleg plaats tussen de gemeente en de provincie.

Mevrouw SCHOPMAN: Wij kunnen ons er wel bij aansluiten dat het op dat moment heel lang duurde voordat er duidelijkheid ontstond. Wij willen weten waarom daar zoveel maanden tussen hebben gelegen, gezien het feit dat het signaal er vanuit ambtelijk overleg al was.

Wethouder VAN DOORN: Dat heeft geleid tot nadere gesprekken. Er waren ambtelijke gesprekken en er werd geprobeerd bestuurlijk tot gesprekken te komen om hier helderheid over te krijgen. Ik ben de eerste om toe te geven dat dit een heel langdurig traject is geweest. Ik heb net uitgelegd hoe moeilijk het is om op dit punt te komen tot snel overleg, tot snel contact en tot afspraken. Ik heb dat altijd geprobeerd. Dat hebt u ook gemerkt in de uitleg die ik zojuist heb gegeven. Tussentijds heb ik trouwens opdracht gegeven om te beginnen met de voorbereidende werkzaamheden, om maar geen tijd te verliezen. Aan alle kanten kunt u daaruit afleiden dat geprobeerd is zo snel mogelijk de uitvoering ter hand te nemen en de contacten tot een goed resultaat te laten komen. Dat lukte niet. Op enig moment ontkom je er dan niet aan om een formele brief van de provincie te beantwoorden met een formele brief vanuit de gemeente Haarlem. Daar hebben we lang mee gewacht; misschien wel te lang. Het was echter de enige manier om te proberen alsnog in onderling overleg tot een goed resultaat te komen.

Mevrouw SCHOPMAN: Was het dan niet verstandig geweest om de raad mee te nemen in dat proces? Dat hebben we natuurlijk gemist, juist omdat het zo lang duurde. Had ons dan geïnformeerd, want nu valt het een beetje rauw op ons dak.

Wethouder VAN DOORN: Terugkijkend was dat ongetwijfeld de verstandigste methode. In die situatie was er nog geen enkele aanleiding om ervan uit te gaan dat we er niet uit zouden komen. Er lag een brief. Daar konden we op reageren. Onze intentie was ook om te reageren en te komen tot een oplossing. Ik had u in beslotenheid kunnen informeren. In alle gevallen geldt daarbij dat een probleem daarmee met meerdere personen gedeeld wordt. Dat is niet zo verstandig als je nog middenin een onderhandeling zit. Ik heb er daarom voor gekozen om dat in dat stadium niet te doen. Toen eenmaal duidelijk was dat we hier echt niet uit zouden komen, heb ik u meteen schriftelijk op de hoogte gesteld.

Mevrouw VAN ZETTEN: U wilde zo snel mogelijk uitvoering geven aan de verbreding van de Waarderweg. Ik snap niet hoe dat te rijmen valt met de wetenschap dat u geen geld had. Ook heb ik nog geen antwoord gekregen op de vraag waarom u niet in staat was om een afspraak met mevrouw Post te maken. Zij zit hier om de hoek, u bent wethouder van een grote gemeente in Nederland, en er stond toch heel wat op het spel.

Wethouder VAN DOORN: Ik heb geprobeerd om daar uitleg over te geven. Ik heb daartoe pogingen gedaan. Overigens is dat ook aan provinciale zijde bekend. Het is niet gelukt. Als je er echt niet uitkomt en je merkt dat men van twee kanten stevig in het zadel zit wat betreft de standpunten, stuur je een andere brief. Je geeft daarin aan dat je de situatie anders uitlegt. Als je achteraf kijkt, had het dan anders gemoeten? Ja, natuurlijk had het anders gemoeten. Ik denk dat er misschien wel mogelijkheden waren geweest om meer snelheid te betrachten. Aan de andere kant: ik heb lang geprobeerd om in goede harmonie tot een resultaat te komen. Laten we eerlijk zijn: ik was blij met het feit dat de provincie bereid was de helft...

Mevrouw VAN ZETTEN: Voorzitter...

Wethouder VAN DOORN: Wacht even, laat mij dit even afmaken. Anders komen we niet tot een goed beeld. Ik heb in die periode getracht om op een goede, snelle manier tot een resultaat te komen en tot uitvoering te komen. Dat is ook de reden waarom ik opdracht heb gegeven om te starten met de voorbereidende werkzaamheden, in het vertrouwen dat we eruit zouden komen. Helaas bleek dat niet mogelijk te zijn. Je doet er dan verstandig aan even te stoppen en te kijken hoe je er vervolgens met elkaar uit kunt komen.

De VOORZITTER: Ik heb een punt van orde. Er is heel veel gezegd. We maken het even af, wees daar niet bang voor. Richt u zich daarbij op de informatie die u nog niet hebt. Laten we herhaling voorkomen.

Mevrouw VAN ZETTEN: Ik wil graag mijn teleurstelling uitspreken over het feit dat het altijd een beetje de schuld van een ander is. Dat lees je in de brieven, maar dat klinkt ook weer door in de manier waarop u het hier brengt. Het was mevrouw Post die het niet begreep; het misverstand was bij de provincie ontstaan; het zijn misschien ambtenaren die u niet goed op de hoogte hebben gesteld; het is de raad die niet om informatie heeft gevraagd. Het gaat wel om het relatiebeheer van u als wethouder. Ik weet niet wat ik hiermee moet. Ik kan alleen maar zeggen dat ik er zeer teleurgesteld over ben dat wij zo met onze omgeving omgaan.

De VOORZITTER: Volgens mij was dat een statement.

Mevrouw LANGENACKER: Laat ik in reactie op mevrouw Van Zetten zeggen dat ik niet herken dat de wethouder in zijn betoog de schuld bij allerlei andere partijen legt. Volgens mij geeft hij aan hoe de feitelijke situatie in zijn ogen is. Ik heb een aanvullende vraag. Op de vraag wanneer u voor het eerst informatie kreeg over het feit dat het geld weg zou zijn, noemt u de datum van 2 november. Volgens mij is door D66 al veel eerder, ook bij de interpellatie, gevraagd naar de datum waarop u die informatie ontving. Waarom heeft het zo lang moeten duren voordat u die datum aan ons meedeelde?

Wethouder VAN DOORN: Bij de interpellatie had ik mij niet voorbereid op de vraag op welke datum die informatie exact aan mij is verstrekt. Toen mij vanavond die eerste vraag door mevrouw Van Zetten werd gesteld, heb ik de datum van 2 november genoemd. Ik heb net uitgelegd dat op dat ogenblik ambtelijke twijfel werd uitgesproken over de interpretatie van de afspraak die er was. Je kunt dan zeggen dat je het op dat ogenblik weet. Je kunt ook zeggen dat er op dat ogenblik twijfel ontstaat over of het wel zo is. Het is aan u of aan mij om de hardheid van het moment waarop dat gebeurt in te vullen. Ik heb die vraag op mijn manier geïnterpreteerd. Voor mij was de situatie aanleiding om in de vergadering van 7 november aan u te vertellen wat ik heb verteld. Ik sprak daarbij

geen twijfel uit. Op het moment dat ik die twijfel had uitgesproken, zou ik daarmee en public hebben aangegeven dat er sprake was van een probleem.

Mevrouw LANGENACKER: Dat laatste was niet mijn vraag. In de afgelopen maand en in de afgelopen dagen hebben wij u gevraagd naar de datum waarop u hierover voor het eerst bent geïnformeerd. Mijn vraag daarna was waarom u zo lang hebt gewacht daarop te antwoorden.

Wethouder VAN DOORN: Ik denk dat de manier waarop de vraag aan mij gesteld was niet leidde tot het noemen van een concrete datum, maar veel meer tot het geven van uitleg over de procedure die is gevolgd. Het was niet mijn bedoeling om welke datum dan ook achter te houden. Er is immers een mooi staatje opgesteld van hoe het is gelopen. Ik heb dus niet de intentie gehad om wat dan ook aan data achter te houden. Dat zou ook geen enkel belang dienen. Het gaat erom dat ik zo goed mogelijk probeer antwoord te geven op de vragen die mij gesteld zijn.

Mevrouw SIKKEMA: Ik vind dat mevrouw Van Zetten wat selectief geluisterd heeft. Ten eerste heb ik niet gehoord dat ambtenaren de schuld kregen. Dat is absoluut niet uit de mond van de wethouder gekomen. Ik vind ook dat hij heel duidelijk heeft aangegeven wat hij anders en beter had kunnen doen. Ik heb niet vaak gehoord dat het bij anderen ligt.

De heer SCHRAMA: Ik wil twee vragen stellen. Er is een heel complex aan feiten. Ik hoorde de wethouder twee dingen zeggen die mij triggerden. Het eerste is dat het aanbestedingsvoordeel is gebruikt voor het tekort op de fly-over. Ook verwachtte u nog 3,8 miljoen euro te zullen krijgen. Die twee dingen kan ik niet met elkaar rijmen. Kunt u ze even verduidelijken?

Wethouder VAN DOORN: Toen wij spraken over de fly-over of de financiële dekking daarvan, was het bedrag van 15 miljoen euro van de provincie beschikbaar als tekortsubsidie. Dat was niet genoeg om de totale kosten te kunnen dekken. We misten een bedrag van 4 miljoen euro. De provincie heeft ons op het spoor gezet om contact op te nemen om extra subsidie te vragen. Dat hebben we gedaan en we hebben die subsidie ook gekregen. Dat was een bedrag van 4 miljoen euro. Wij dachten dat we daarmee het totale pakket rond hadden, want het was precies de dekking van de fly-over zoals wij die zagen. De verbazing ontstond op het moment dat wij van de provincie hoorden dat 4 miljoen euro van de provinciale tekortsubsidie niet in onze richting zou komen in verband met de subsidie van de rijksoverheid. Zo ontstond vervolgens dus weer een tekort van 4 miljoen euro. De enige manier om dat af te dekken was om het aanbestedingsvoordeel van de hele klus daarvoor aan te wenden. Dat was een bedrag van 3,8 miljoen euro.

De heer REESKAMP: Wij worden met enige regelmaat in commissies uitgenodigd voor een besloten deel van de vergadering. We proberen zo min mogelijk in beslotenheid te vergaderen. Als het gaat om de financiële positie van de gemeente Haarlem heb ik daar echter begrip voor. Dat zou ook het geval geweest kunnen zijn bij verschillen van interpretatie in onderhandelingen met een andere overheid. Ik heb wethouder Van Doorn horen zeggen dat het hem niet handig leek om die informatie te delen vanwege onzekerheden, ook niet in beslotenheid. Ik kijk daar eerlijk gezegd wel een beetje van op. Ik heb het hier al vaker gezegd: het vertrouwen tussen raad en bestuur werkt natuurlijk altijd twee kanten op. Hebt u er achteraf niet een beetje spijt van dat u die informatie niet met de raad hebt gedeeld, al was het maar in beslotenheid?

Wethouder VAN DOORN: Dit project was tot op heden niet gemakkelijk. Als je achteraf nadenkt over de stappen die je hebt gezet en of ze niet anders hadden moeten zijn geweest, is het antwoord in dit geval ja. Laat dat helder zijn. Als je op dat moment voor een afweging staat, probeer je te komen tot het beste resultaat. Dat heeft geleid tot deze afweging. Zoals de leden van de commissie Beheer weten, is het niet gebruikelijk om veelvuldig in besloten vergadering bijeen te zijn. De gedachte is niet formeel opgekomen.

De gedachte is opgekomen om het aan te pakken zoals ik heb uitgelegd, met overigens de veronderstelling en de verwachting dat we er heel gemakkelijk uit zouden kunnen komen. Mevrouw VAN ZETTEN: Ik constateer nu toch dat u het niet zo nauw neemt met die actieve informatieplicht aan de raad. Mij viel in de brief al op dat er bij de fly-over een extra tekort was van 4 miljoen euro, waarvan ik dacht: heeft de wethouder dat ooit aan ons gemeld? Het is natuurlijk alweer meer dan een jaar geleden dat die fly-over werd afgewikkeld. U noemt nu de tekortsubsidie. Er is nu sprake van een extra tekort van 4 miljoen euro waarin wij ons vergist hebben. Ik ben het met de heer Reeskamp eens dat ik dat inderdaad had willen weten. Dat is wel een extra punt wat betreft het vertrouwen tussen college en raad. U hebt te allen tijde de plicht om ons te informeren en verantwoording af te leggen. Uw collega's doen dat wel.

Wethouder VAN DOORN: U bent jarenlang voorzitter geweest van de commissie Beheer. Zoals u weet, heb ik altijd bij alle projecten waarvoor ik verantwoordelijk ben veel en veelvuldig informatie verstrekt aan de commissie op het moment dat ik nuttige informatie kon verstrekken. Dat dat in dit geval niet is gebeurd – dat mag je met terugwerkende kracht vaststellen in antwoord op de vraag van de heer Reeskamp – heeft geleid tot deze aanpak. Er is geen sprake van dat als een raad iets niet vraagt, een wethouder het niet zou hoeven verstrekken. Natuurlijk dient een wethouder de raad zo goed mogelijk te informeren. De overtuiging bij dit project was dat we eruit zouden komen en dat het probleem zich zou oplossen. Dat bleek niet het geval te zijn. Dat mag je achteraf als onjuist betitelen. Het is echter niet de bedoeling geweest, in welke vorm dan ook, om informatie voor de raad achter te houden; verre van dat zelfs.

Mevrouw VAN ZETTEN: Dan ontbeert u toch elke politieke gevoeligheid? Juist die fly-over en de bereikbaarheid van de Waarderpolder zijn expliciet onderwerpen die heel breed belangrijk worden gevonden in deze raad.

De VOORZITTER: Ik wil voorkomen dat we met allemaal voorbeelden komen. Dit is de termijn van het college. We moeten gaan afronden. Ik geef de heer Vrugt nog het woord, als het aan mij ligt als allerlaatste.

De heer VRUGT: Het is bijzonder spijtig dat u juist op dit belangrijke dossier de raad niet veelvuldig hebt geïnformeerd. Dat hebben we echter al geconcludeerd. U hebt ervoor gekozen om dit allemaal nog even voor u te houden, omdat u de indruk had dat u er wel uit zou komen. Waarop hebt u die inschatting gebaseerd? Dat is mij volstrekt onduidelijk. De provincie was namelijk steeds heel duidelijk.

Wethouder VAN DOORN: Dat kan ik redelijk gemakkelijk uitleggen. Er lopen heel veel projecten in de samenwerking tussen de provincie en de gemeente. We hebben altijd goede contacten in de manier waarop gekomen wordt tot uitvoering van dergelijke projecten en de financiering daarvan. Daarom was de verwachting dat ook ten aanzien van dit project een oplossing voorhanden zou komen en dat we met elkaar een goede deal zouden kunnen sluiten. Dat is helaas niet waar gebleken. Ik kan vele voorbeelden noemen van projecten die we de afgelopen tijd gehad hebben, waarbij geld een rol speelde en waarbij bestuurlijke afspraken nodig waren om te komen tot realisatie. Dat gaat altijd goed. In dit geval hebben we te maken met een hiccup die vervelend is. Als je daar in retrospectief naar kijkt, moet je concluderen dat je wellicht andere keuzes had moeten maken. De conclusie is echter niet dat we er helemaal niet uitkomen, want we zijn in onderhandeling. Mijn inzet is om te blijven proberen om er goed uit te komen.

De VOORZITTER: Ik gun de wethouder als voorzitter het laatste woord. Dit was de termijn van het college. U hebt gehoord dat er van alles over tafel is gekomen. Ik vraag het maar klip-en-klaar: komt er een motie? Ligt er een motie?

Mevrouw BOSMA: Wij willen nog even schorsen.

De VOORZITTER: Dat mag. Als er een motie komt, heb ik begrepen dat ook de oppositie wil schorsen.

De heer SCHOUTEN: Ik wil echt eerst de reactie van de coalitie horen.

De VOORZITTER: Prima. Ik schors de vergadering een kwartier. [22.25 – 22.40 uur]

De VOORZITTER: Dames en heren, even kort de stand van zaken. De PvdA en GroenLinks zijn nog in bespreking. De burgemeester is nu ook even naar boven om poolshoogte nemen. Misschien lukt het hem een bepaald proces te bespoedigen. Hij probeert wat vaart te maken. Wie weet lukt dat. Dat is de stand van zaken. Nog even geduld dus. Een punt van orde zal straks zijn hoe we het doen met de afhandeling van de kadernota. Het is misschien heel weinig, zeker zonder stemverklaringen, maar daarmee doen we het proces misschien tekort. De kans is aanwezig dat voorgesteld wordt dat we de afhandeling volgende week doen. We hebben dan al een aardig volle agenda, maar we zijn dan allemaal weer fris en fruitig. U mag daar even over nadenken. Als we compleet zijn, gaan we dat natuurlijk met elkaar vaststellen. Nog vijf minuten geduld alstublieft.

De heer DE JONG: Ik wil u eraan herinneren dat de VVD een schorsing had gevraagd.

De VOORZITTER: Jazeker. Daarna wil de oppositie ook nog even schorsen. Het komt allemaal goed.

Wethouder CASSEE: Daarna wil het college ook nog even schorsen. Kan dat?

De VOORZITTER: Het college gaat ook nog schorsen. [22.45 – 23.50 uur]

Voorzitter: burgemeester SCHNEIDERS

DE VOORZITTER: Dames en heren, ik heropen de vergadering. Zoals u ziet, heb ik het voorzitterschap weer overgenomen. Ik dank de vicevoorzitter. Het college heeft behoefte aan een mededeling. Ik geef graag het woord aan wethouder Van Doorn.

Wethouder VAN DOORN: Het was een enerverende avond waarin veel gewisseld is. Als dat gebeurd is en je komt in een schorsingsperiode terecht, en je legt eens je oor te luister, dan doe je er verstandig aan om te kijken wat er over is van het vertrouwen dat er is in je functioneren binnen de raad. Ik ben tot de conclusie gekomen dat het verstandig is om mijn ambt neer te leggen. Dat doe ik dus bij dezen, met enige schroom en terughoudendheid, maar overigens sans rancune. Ik heb bijzonder plezierig met u samengewerkt in de afgelopen drieënhalf jaar. Er is veel tot stand gekomen, meen ik te mogen zeggen. Ik wens u ontzettend veel succes in de komende tijd. Ik weet dat dit een goede gemeenteraad is. Ik wens u alle goeds en het allerbeste. Dank u.

De VOORZITTER: Dank u wel. Dan wil ik u namens de raad en namens het college heel hartelijk danken voor uw inzet gedurende de afgelopen jaren, en voor de zaken die onder uw leiding tot stand zijn gekomen. Ik wil nu even schorsen omdat het college daar behoefte aan heeft. [23.55 – 0.00 uur]

De VOORZITTER: Ik heropen de vergadering. Uiteraard komt er binnenkort een afscheid van de heer Van Doorn. Natuurlijk is er hier en daar behoefte om wat te zeggen, in het bijzonder bij de fractie van GroenLinks.

Mevrouw SIKKEMA: U zult begrijpen dat GroenLinks dit een heel vervelende situatie vindt. Wij vinden dat onze wethouder heel veel heeft betekend voor de stad. Hij heeft geknokt voor deze stad, en voor een duurzame stad. Blijkbaar was er in de raad te weinig vertrouwen in hem. Hij houdt de eer aan zichzelf en dat is dapper. Als je één ding over deze wethouder kunt vertellen, is het dat hij niet bepaald bang is. Bij dezen wil ik Rob, mede namens GroenLinks, heel hartelijk danken voor wat hij voor ons deze stad heeft betekend.

Met zijn aftreden zijn de problemen natuurlijk niet opgelost. We hebben wel een probleem met de coalitie. Daar zullen wij ons op beraden. We zullen ons beraden op wat de toekomst van deze coalitie is. Hier willen we het even bij laten. Dank u wel.

Mevrouw LANGENACKER: Ook wij betreuren de situatie, maar wij respecteren de keuze van de wethouder. Ook voor de PvdA is deze situatie aanleiding om de komende week in gesprek te gaan over wat deze coalitie nog waard is.

De heer REESKAMP: Ik heb respect voor het besluit van wethouder Van Doorn.

Mevrouw VAN ZETTEN: Ik kan niet anders zeggen dan dat ik het een verstandig besluit vind.

De VOORZITTER: Goed. Dan kom ik even op het verdere verloop van deze avond. Nu zijn de stemmingen over de kadernota aan de orde. Het is niet strikt noodzakelijk om ze op dit moment te doen. We zouden ze ook voor volgende week donderdag kunnen agenderen. Laat ik eerst even kijken hoe u daarover denkt. Ik stel dus voor om de stemmingen uit te stellen tot komende donderdag. Wie steunt dat voorstel? Dat is iedereen. Ik denk dan dat het verstandig is om de vergadering nu te sluiten.

Einde vergadering om 0.05 uur.

Aldus vastgesteld in de vergadering van ... (in te vullen door de griffie)

Griffier

Voorzitter